

**ПРИМІТКИ ДО РІЧНОЇ ФІНАНСОВОЇ ЗВІТНОСТІ
ТОВАРИСТВА З ОБМЕЖЕНОЮ ВІДПОВІДАЛЬНІСТЮ
«БТС БРОКЕР»
за 2018 рік
ЗМІСТ**

Примітка 1. «Загальна інформація про ТОВ «БТС БРОКЕР».....	3
Примітка 1.1 «Загальна інформація про Товариство»	3
Примітка 1.2 «Відповідальність керівництва щодо підготовки фінансової звітності»	4
Примітка 1.3 «Операційне середовище, безперервність діяльності та подальше функціонування».....	4
Примітка 1.4 «Загальна інформація щодо підготовки фінансової звітності»	5
Примітки 1.5 «Припущення про безперервність діяльності».....	5
Примітка 1.6 «Застосування нових, переглянутих та змінених Міжнародних стандартів фінансової звітності та інтерпретацій».....	5
Примітка 2 «Основні (суттєві) положення облікової політики».....	7
Примітки 2.1. « Основа формування облікових політик, зміни в облікових політиках»	7
Примітка 2.2 «МСФЗ 9 «Фінансові інструменти», МСБО 32 «Фінансові інструменти: подання», МСБО 39 «Фінансові інструменти: визнання та оцінка».....	11
Примітки 2.3 «Визнання та оцінка окремих видів активів в Товаристві»	16
Примітка 3 «Суттєві облікові судження та оцінки»	30
Примітка 4 «Розкриття інформації по статтям, рекласифікація та подання іншої інформації»	32
4.1. МСБО 16 «Основні засоби» МСБО 38 «Нематеріальні активи»	32
4.2. Довгострокова дебіторська заборгованість, тис.грн.	32
4.3. МСФЗ 5 «Непоточні активи, утримувані для продажу та припинена діяльність»	33
4.4. Оборотні активи та дебіторська заборгованість.	33
4.5. Грошові кошти та їх еквіваленти.....	33
4.6. МСФЗ 9 «Фінансові інструменти» ,МСБО 32 «Фінансові інструменти: подання», МСБО 39 «Фінансові інструменти: визнання та оцінка»	33
4.6.1. Рівень ієрархії справедливої вартості, до якого належать оцінки справедливої вартості...34	
4.6.2. Переміщення між 1-м та 2-м рівнями ієрархії справедливої вартості.....	34
4.7. Витрати майбутніх періодів.....	34
4.8. Капітал. Звіт про власний капітал за 2018 рік, тис.грн.	34
4.9. Довгострокові та поточні зобов'язання, тис.грн.	35
4.10. МСБО 18 «Виручка» (Доходи). Звіт про сукупний дохід за 2018 рр.....	36
4.11. Адміністративні витрати.	37
4.12. Умовні активи та зобов'язання МСБО 37 «Забезпечення, умовні зобов'язання та умовні активи».....	38
4.13. Звіт про рух грошових коштів	42
Примітка 5 «Зміни облікової політики»	43

Примітка 6 «МСБО 24 Розкриття інформації про операції з пов'язаними особами».....	43
Примітка 7. «Події після дати балансу».....	43
Примітка 8. «Затвердження фінансових звітів».....	44

Примітка 1. «Загальна інформація про ТОВ «БТС БРОКЕР» (надалі за текстом - «Товариство»)

Примітка 1.1 «Загальна інформація про Товариство»

ТОВАРИСТВО З ОБМЕЖЕНОЮ ВІДПОВІДАЛЬНІСТЮ «БТС БРОКЕР» здійснює діяльність на ринку цінних паперів.

Повне найменування юридичної особи - ТОВАРИСТВО З ОБМЕЖЕНОЮ ВІДПОВІДАЛЬНІСТЮ «БТС БРОКЕР»

Скорочене найменування юридичної особи – ТОВ «БТС БРОКЕР»;

Повне та скорочене найменування юридичної особи англійською мовою - LIMITED LIABILITY COMPANY "BTC BROKER" ("BTC BROKER" LLC);

Код підприємства за ЄДРПОУ – 37686943;

Організаційно-правова форма – Товариство з обмеженою відповідальністю;

Місцезнаходження юридичної особи - 03035, м. Київ, вул. В. Липківського, буд. 37 Б, оф 1026

Товариство було зареєстроване 19 квітня 2011 р. в Україні, відділом державної реєстрації юридичних осіб та фізичних осіб - підприємців Оболонського району реєстраційної служби Головного управління юстиції у місті Києві у формі Товариства з обмеженою відповідальністю. Номер запису в Єдиному державному реєстрі про проведення державної реєстрації юридичної особи - 1 073 102 0000 020645.

09.10.2018 року Товариство змінило назву з ТОВ "ДОВІРА КАСТОДІ БРОК" на ТОВ "БТС БРОКЕР".

Станом на 31.12.2018 року Товариство має право на здійснення професійної діяльності на фондовому ринку:

- депозитарна діяльність (депозитарна діяльність зберігача цінних паперів), видана НКЦПФР рішенням №2325 від 10.10.2013.
- діяльність з торгівлі цінними паперами: дилерська та брокерська діяльність, видана Рішенням НКЦПФР №112 від 16.02.2017 року.
- дилерська діяльність, видана рішенням НКЦПФР № від рішення №112 від 16.02.2017 року.

Органами управління Товариства є Загальні збори учасників та Директор.

Середня кількість штатних працівників Товариства на 31.12.2018 р становить 7 особи (шість осіб на основному місці роботи та один сумісник).

Видами діяльності Товариства згідно КВЕД є:

66.12 Посередництво за договорами по цінних паперах або товарах (основний);

66.11 Управління фінансовими ринками;

66.19 Інша допоміжна діяльність у сфері фінансових послуг, крім страхування та пенсійного забезпечення

Офіційна сторінка в інтернеті, на якій доступна інформація про Товариство: <http://dkb.uafin.net/>.

Адреса електронної пошти: office@btc-broker.com

Інформація про дочірні та асоційовані компанії: немає.

Відокремлені підрозділи (філії та представництва): немає.

Організаційна структура Товариства визначена Статутом, організаційно-правова форма – товариство з обмеженою відповідальністю.

Для стабільної та безперервної діяльності Товариством розроблені внутрішні положення, інструкції, правила, накази, розпорядження і т.п. оперативні документи внутрішнього контролю, первинного фінансового моніторингу та аудиту.

Метою діяльності є забезпечення суспільних та особистих потреб шляхом здійснення діяльності з торгівлі цінними паперами та отримання прибутку.

Примітка 1.2 «Відповідальність керівництва щодо підготовки фінансової звітності»

Керівництво несе відповідальність за підготовку фінансової звітності, за вибір відповідних принципів бухгалтерського обліку та послідовне застосування цих принципів, за прийняття обґрунтованих та зважених суджень та оцінок, за виконання вимог МСФЗ, а також розкриття і пояснення будь-яких істотних відступів від них у звітності, за підготовку звітності Товариства як організації, яка здатна продовжувати діяльність на безперервній основі, якщо не існують у найближчому майбутньому передумови, які б свідчили про протилежне.

Керівництво також несе відповідальність за створення, впровадження та підтримання у Товаристві ефективної та надійної системи внутрішнього контролю, ведення достовірної облікової документації у відповідності до законодавства та стандартів України, яка б розкривала з обґрунтованою впевненістю у будь-який час фінансовий стан Товариства та свідчила про те, що фінансова звітність відповідає вимогам МСФЗ. Керівництво застосовує необхідних заходів щодо збереження активів Товариства, виявлення і запобігання випадкам шахрайства та інших порушень, проводить первинний фінансовий моніторинг.

Протягом 2018 року змін у складі органів управління не було. З 02 квітня 2018 року головний бухгалтер Товариства – Дорофєєв Олександр Федорович.

Примітка 1.3 «Операційне середовище, безперервність діяльності та подальше функціонування».

У 2018 році Україна продовжувала знаходитися у стані політичних та економічних змін. Національний банк України запровадив низку стабілізаційних заходів. Для підтримання економіки країни необхідне істотне зовнішнє фінансування. Стабілізація економічної ситуації знаходиться у залежності від зусиль українського уряду, при цьому подальший розвиток економічної та політичної ситуації неможливо передбачити.

У відповідності до МСБО 29 «Фінансова звітність в умовах гіперінфляції» економіка України вважалась гіперінфляційною протягом 2000 року і попередніх років. Починаючи з 1 січня 2001 року українська економіка не вважалась гіперінфляційною.

Показники фінансової звітності за 2018 рік не перераховуються, керівництво Товариства ґрунтуючись на власному судженні прийняло рішення не застосовувати процедуру коригування показників, так як вважає що вплив перерахунку на фінансову звітність буде несуттєвим, на що вказують специфічні фактори в економічному середовищі країни.

Товариство є фінансовою установою, що працює на фондовому ринку, тому має високу ступінь залежності від законодавчих та економічних обмежень.

Враховуючи складну економічну ситуацію, аналіз конкурентного середовища, вплив зовнішніх та внутрішніх факторів, прогнози щодо розвитку ринку фінансових послуг України на 2017 рік та на 2018 рік, Товариством обрана стратегія якісного розвитку, порівняно з стратегією якісного і інтенсивного розвитку у минулих роках.

У 2018 році Товариство надалі спрямовуватиме свої зусилля на збереження своєї клієнтської бази, підтримку довготривалих партнерських відносин з контрагентами та забезпечення економічного та раціонального використання коштів.

Товариство не має намірів ліквідуватися або припинити діяльність, невизначеності щодо подій чи умов, які можуть спричинити значний сумнів щодо здатності Товариства продовжувати діяльність на безперервній основі немає. Ця фінансова звітність відображає поточну оцінку (судження) керівництва стосовно можливого впливу економічних умов на

операції та фінансове положення Товариства та не містить будь-яких коригувань відображених сум, які були б необхідні, якби Товариство було неспроможним продовжувати свою діяльність та реалізовувало свої активи не в ході звичайної діяльності. Майбутні умови можуть відрізнятись від оцінок керівництва. Дана фінансова звітність не включає ніяких коригувань, які могли б мати місце як результат такої невизначеності. Про такі коригування буде повідомлено якщо вони стануть відомими і їх буде можливо оцінити.

Примітка 1.4 «Загальна інформація щодо підготовки фінансової звітності»

Фінансова звітність Товариства є фінансовою звітністю загального призначення, яка сформована з метою достовірного подання фінансового стану, фінансових результатів діяльності та грошових потоків Товариства для задоволення інформаційних потреб широкого кола користувачів при прийнятті ними економічних рішень.

Концептуальною основою фінансової звітності Товариства на 31.12.2018 року є Міжнародні стандарти фінансової звітності (МСФЗ), включаючи Міжнародні стандарти бухгалтерського обліку (МСБО) та Тлумачення (КТМФЗ, ПКТ), видані Радою з Міжнародних стандартів бухгалтерського обліку (РМСБО), в редакції чинній на 31 грудня 2015 року, що офіційно оприлюднені на веб-сайті Міністерства фінансів України.

Дана фінансова звітність складена за період, що почався 01 січня 2018 року і завершився 31 грудня 2018 р., підготовлена відповідно до МСФЗ.

Підготовлена Товариством фінансова звітність чітко та без будь-яких застережень відповідає всім вимогам чинних МСФЗ з врахуванням змін, внесених РМСБО станом на 01 січня 2016 року, дотримання яких забезпечує достовірне подання інформації в фінансовій звітності, а саме, доречної, достовірної, зіставної та зрозумілої інформації.

Валютою подання звітності є національна валюта України – гривня, складена у тисячах гривень, округлених до цілих тисяч.

Звіти представлені по формі затвердженій національними П(с)БО у відповідності до ЗУ «Про бухгалтерський облік і фінансову звітність в Україні».

Підготовка фінансової звітності відповідно до МСФЗ вимагає від керівництва Товариства надання оцінок та припущень, що впливають на наведені в звітності суми активів та зобов'язань Товариства, розкриття умовних активів та зобов'язань станом на звітну дату і наведені у звітності суми доходів і витрат за звітний період. Фактичні результати можуть несуттєво відрізнятись від таких оцінок. При застосуванні облікової політики керівництво Товариства застосовувало власний розсуд та власні судження, що наведені нижче.

Основоположними допущеннями при підготовці фінансових звітів Товариства відповідно до МСБО 1 є принцип нарахування та безперервність діяльності.

Примітки 1.5 «Припущення про безперервність діяльності»

Фінансова звітність Товариства підготовлена виходячи з припущення безперервності діяльності, відповідно до якого реалізація активів і погашення зобов'язань відбувається в ході звичайної діяльності. Фінансова звітність не включає коригування, які необхідно було б провести в тому випадку, якби Товариство не могло продовжити подальше здійснення фінансово-господарської діяльності відповідно до принципів безперервності діяльності.

Примітка 1.6 «Застосування нових, переглянутих та змінених Міжнародних стандартів фінансової звітності та інтерпретацій».

При підготовці фінансової звітності за 2018 рік, Товариство застосувало всі нові та переглянуті стандарти та інтерпретації, які мають відношення до його операцій та є обов'язковими для застосування при складанні річної звітності. Застосування доповнень та змін до стандартів та інтерпретації не призвело до будь-якого суттєвого впливу на облікову політику, фінансовий стан чи результат діяльності Товариства. Товариство має право застосовувати нові МСФЗ з періодів, що зазначаються в самому стандарті або пізніше. Також дозволяється застосування до цієї дати (тобто дострокове застосування).

- *Новий проміжний стандарт МСФЗ 14 «Відстрочені рахунки діяльності з тарифним регулюванням»*. Цей стандарт набув чинності з 1 січня 2016 року, дозволялося дострокове застосування. Основною метою Ради з МСБО, яка випустила МСФЗ 14, є підвищення порівнянності фінансової звітності суб'єктів господарювання, які працюють в галузях, що регулюються на основі відсоткових ставок (постачальники газу, електрики чи води де держава, як правило, прямо регулює тарифи). Згідно з МСФЗ 14, компанії, які вперше застосовують МСФЗ, можуть визнавати суми, що відносяться на регулювання за допомогою відсоткової ставки, згідно з попередніми вимогами GAAP, якими вони керувалися до переходу на МСФЗ. Організації, що застосовують МСФЗ (IFRS) 14, повинні представити рахунки відкладених тарифних різниць окремими рядками в звіті про фінансовий стан, а рух по таких залишках - окремими рядками у звіті про прибуток або збиток і інший сукупний дохід. Стандарт вимагає розкриття інформації про характер тарифного регулювання та пов'язаних з ним ризики, а також про вплив такого регулювання на фінансову звітність організації. МСФЗ (IFRS) 14 набуває чинності для річних звітних періодів, що починаються 1 січня 2016р. або після цієї дати, дозволяється дострокове застосування. Застосування стандарту в цій редакції Товариством не буде, впливу на фінансову звітність Товариства стандарт не має.

Поправка до МСФЗ (IAS) 16 «Основні засоби» та МСБО (IAS) 38 «Нематеріальні активи»

Поправки застосовуються ретроспективно і роз'яснюють в рамках МСФЗ (IAS) 16 і МСБО (IAS) 38, що актив може переоцінюватися на підставі спостережуваних даних щодо його валової чи чистої балансової вартості. Крім того, роз'яснюється, що накопичена амортизація є різницею між валовою та балансовою вартістю активу.

Поправка до МСБО (IAS) 24 «Розкриття інформації про пов'язані сторони» Поправка застосовується ретроспективно і роз'яснює, що керуюча компанія (організація, яка надає послуги ключового управлінського персоналу) є пов'язаною стороною і до неї застосовується вимоги до розкриття інформації про пов'язані сторони. Крім того, організація, яка користується послугами керуючої компанії, зобов'язана розкрити інформацію про витрати, понесені у зв'язку зі споживанням послуг з управління.

«Щорічні удосконалення МСФЗ, період 2011-2013 рр.

Дані поправки набули чинності з 1 липня 2014 р. і, на думку керівництва Товариства, не роблять істотного впливу на фінансову звітність. Документ включає в себе наступні поправки: Поправка до МСФЗ (IFRS) 3 «Об'єднання бізнесу» роз'яснює як покупець повинен класифікувати умовне зобов'язання.

МСФЗ (IFRS) 10 «Консолідована фінансова звітність», МСФЗ (IFRS) 12 «Розкриття інформації про участь в інших підприємствах», МСБО (IAS) 27 «Окрема фінансова звітність».

Набули чинності з 1 січня 2014р. і, на думку керівництва Товариства, не зроблять істотного впливу на фінансову звітність. Визначають інвестиційну організацію, розширюють перелік розкриттів про неї.

Міжнародні стандарти фінансової звітності, поправки до них, інтерпретації, які були видані, але не враховувались на дату випуску фінансової звітності Товариства. В цей перелік включені стандарти, інтерпретації та роз'яснення, які потенційно можуть впливати на розкриття інформації, фінансовий стан або фінансові показники Товариства.

Стандарти, які були випущені, та набрали чинності, на дату публікації фінансової звітності, а саме:

- МСФЗ (IFRS) 9 «Фінансові інструменти». МСФЗ (IFRS) 9 набуває чинності для звітних періодів, що починаються з 1 січня 2018 року або після цієї дати.

- МСФЗ (IFRS) 15 «Виручка за договорами з клієнтами» .Повне або модифіковане ретроспективне застосування вимагається для звітних періодів, що починаються 1 січня 2018 або після цієї дати.

Товариство на даний час оцінює вплив даних МСФЗ і планує застосовувати їх на дату набрання чинності.

Крім того Рада з МСФЗ в січні 2016 року опублікувала новий стандарт – МСФЗ 16 "Оренда".

Новим стандартом буде повністю переглянуто облікові правила оренди та передбачено обов'язкове відображення всіх договорів оренди як в активах, так і в зобов'язаннях балансу компаній. Адже МСФЗ 16 скасовує поділ оренди на операційну і фінансову. Новий стандарт буде застосовуватися для річних періодів, що починаються з або після 1 січня 2019 року. Можливо і раннє його застосування, але з одночасним використанням МСФЗ 15.

Товариство не вбачає необхідності дострокового врахування вимог стандарту, та планує застосування зазначених змін з дати набрання чинності.

Стандарти та поправки, що набрали чинності для звітних періодів, що починаються 1 січня 2016 року.

- Поправки до МСФЗ (IFRS) 14 «Рахунки відкладених тарифних коригувань».
- Поправки до МСФЗ (IFRS) 11 «Спільна діяльність: облік придбання часток участі».
- Поправки до МСФЗ (IAS) 16 та МСФЗ (IAS) 38: роз'яснення про допустимі методи амортизації».
- Поправки до МСФЗ (IAS) 27: метод участі в капіталі в окремій фінансовій звітності.
- Поправки до МСФЗ (IFRS) 10 та МСФЗ (IAS) 28: продаж або передача активів між інвестором і його асоційованою компанією або спільним підприємством.
- Поправки до МСФЗ (IAS) 1 - Ініціатива у сфері розкриття інформації
- Поправки до МСФЗ (IFRS) 10, МСФЗ (IFRS) 12 та МСФЗ (IAS) 28
- Інвестиційні організації: застосування виключення з вимоги про консолідацію.
- Поправки до МСФЗ (IFRS) 5 «Довгострокові активи, призначені для продажу, та припинена діяльність» - зміни в способі вибуття.
- Поправки до МСФЗ (IFRS) 7 «Фінансові інструменти: розкриття інформації» - договори обслуговування.
- Поправки до МСБО (IAS) 19 «Виплати працівникам» - проблема визначення ставки дисконтування для регіонального ринку.

Перелічені вище поправки Товариство, або вже застосовує та застосовувало протягом останнього звітного періоду, або розкриття інформації не вимагаються у скороченій проміжній звітності, або не очікується, що ці поправки будуть мати якимсь чином суттєвий вплив на Товариство.

Примітка 2 «Основні (суттєві) положення облікової політики»

Примітки 2.1. « Основа формування облікових політик, зміни в облікових політиках»

Облікова політика – це конкретні принципи, основи, домовленості, правила та практика, застосовані Товариством при складанні та поданні фінансової звітності.

Положення облікової політики, описані нижче, застосовувались Товариством послідовно в звітних періодах, наведених в цій фінансовій звітності для подібних операцій, інших подій або умов, якщо МСФЗ конкретно не вимагає або не дозволяє визначення категорії статей, для яких інші політики можуть бути доречними. Облікова політика звітного періоду відповідає обліковій політиці, що застосовувалася в попередньому звітному році. Фінансова звітність була підготовлена на основі облікових політик та облікових оцінок, чинних станом на 31 грудня 2018 року.

Облікова політика Товариства розроблена та затверджена директором Товариства, враховуючи вимоги МСБО 8 «Облікові політики, зміни в облікових оцінках та помилки» та інших чинних МСФЗ, відповідно до Наказу №1/1-обл. від 03.01.2018 року «Про облікову політику ТОВ «ДОВІРА КАСТОДІ БРОК» у 2018 р.»

Основа оцінки, МСФЗ 13 «Оцінка справедливої вартості»

При підготовці фінансової звітності були застосовані ряд оціночних суджень та припущень, які впливають на величину активів і зобов'язань, відображених у звітності. Встановлені припущення та судження ґрунтуються на історичному досвіді, поточних та очікуваних економічних умовах та іншій доступній інформації. Товариство наводить судження, які найбільш суттєво впливають на суми, визнані у фінансовій звітності та оцінка

значення яких може стати причиною коригувань балансової вартості активів та зобов'язань в наступному.

Ця фінансова звітність підготовлена на основі принципу історичної собівартості, за виключенням оцінки окремих статей, що оцінюються за справедливою вартістю на кінець кожного звітного періоду як викладено у положеннях облікової політики. Історична собівартість звичайно визначається на основі справедливої вартості компенсації, сплаченої в обмін на товари та послуги.

Справедлива вартість визначається як ціна, яка була б отримана у результаті продажу активу або сплачена у результаті передачі зобов'язання у звичайній операції між учасниками ринку на дату оцінки. Під час оцінки справедливої вартості активу або зобов'язання Товариство бере до уваги характеристики відповідного активу або зобов'язання так, як би учасники ринку враховували ці характеристики під час визначення ціни активу або зобов'язання на дату оцінки, передбачувані майбутні грошові потоки, існуючу економічну ситуацію, ризики, властиві різним фінансовим інструментам та інші фактори з врахуванням вимог МСФЗ 13 «Оцінка справедливої вартості». Справедлива вартість для цілей оцінки та/або розкриття у цій фінансовій звітності визначається на такій основі, за виключенням операцій оренди, які входять у сферу застосування МСБО 17 «Оренда», та оцінок, які мають певну схожість зі справедливою вартістю, але не є справедливою вартістю, такі як чиста вартість реалізації згідно з МСБО 2 «Запаси» або вартість під час використання згідно з МСБО 36 «Зменшення корисності активів».

Окрім того, для цілей фінансової звітності оцінки справедливої вартості розподіляються за такими категоріями:

- ціни котирування (без коригування) на активних ринках на ідентичні активи або зобов'язання, до яких Товариство може мати доступ на дату оцінки;
- дані, які можна спостерігати для активу чи зобов'язання, прямо або опосередковано;
- вхідні дані для активу чи зобов'язання, яких немає у відкритому доступі.

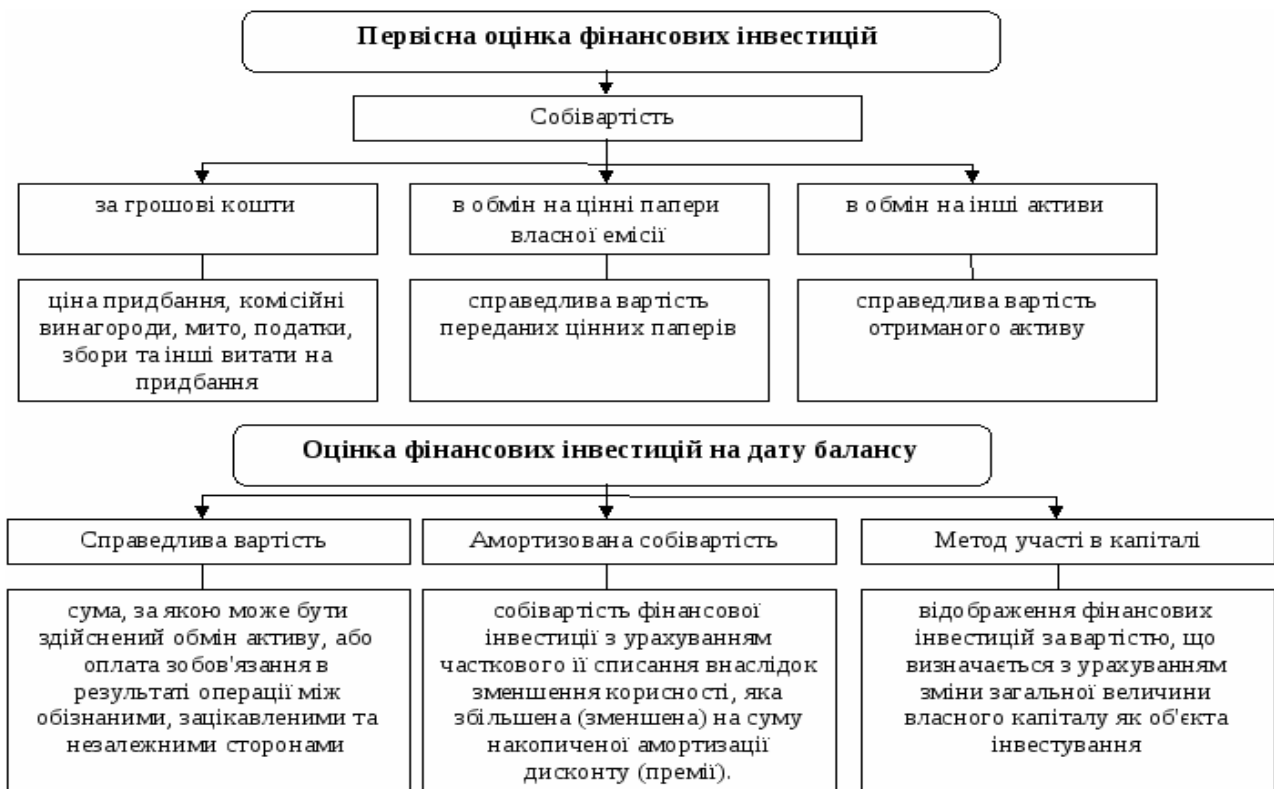
Справедливу вартість дебіторської та кредиторської заборгованості неможливо визначити достовірно, оскільки немає ринкового котирування цих активів.

Методики оцінювання та вхідні дані, використані для складання оцінок за справедливою вартістю

Товариство здійснює виключно безперервні оцінки справедливої вартості активів та зобов'язань, тобто такі оцінки, які вимагаються МСФЗ 13 на кінець кожного звітного періоду.

<i>Класи активів та зобов'язань, оцінених за справедливою вартістю</i>	<i>Методики оцінювання</i>	<i>Метод оцінки (ринковий, дохідний, витратний)</i>	<i>Вихідні дані</i>
Грошові кошти та їх еквіваленти	Первісна та подальша оцінка грошових потоків та їх еквівалентів здійснюється за справедливою вартістю, яка дорівнює їх номінальній вартості	Ринковий	Офіційний курс НБУ
Дебіторська заборгованість	Первісна та подальша оцінка	Дохідний	Контрактні умови, ймовірність

	дебіторської заборгованості здійснюється за справедливою вартістю, яка дорівнює вартості погашення, тобто сумі очікуваних грошових потоків на дату оцінки		погашення, очікувані вхідні майбутні грошові потоки
Поточні зобов'язання	Первісна та подальша оцінка поточних зобов'язань здійснюється за вартістю погашення	Витратний	Контрактні умови, ймовірність погашення, очікувані майбутні вихідні грошові потоки

Викладені далі положення облікової політики послідовно застосовувалися у періоді, поданому у цій фінансовій звітності.

Форма та назви фінансових звітів.

Формат фінансової звітності МСБО 1 «Подання фінансових звітів» не встановлює єдиного формату фінансових звітів, наводить перелік показників, які необхідно наводити в кожній формі звітності та у примітках.

Перелік та назви форм фінансової звітності Товариства відповідають вимогам, встановленим НП(С)БО 1 «Загальні вимоги до фінансової звітності». Статті фінансової звітності за МСФЗ вписані в найбільш доречні рядки форм фінансових звітів, затверджених Міністерством фінансів України. Розкриття додаткової інформації, як це передбачено МСФЗ/МСБО, здійснюється у примітках до річної фінансової звітності.

Методи подання інформації у фінансових звітах.

У Звіті про фінансовий стан відображаються активи, зобов'язання та власний капітал Товариства. Згортання статей фінансових активів та зобов'язань: є неприпустимим, крім випадків, передбачених МСФЗ (наприклад якщо Товариство має юридичне право здійснювати залік визнаних у балансі сум і має намір або зробити взаємозалік, або реалізувати актив та виконати зобов'язання одночасно). Актив відображається в балансі за умови, що оцінка його може бути достовірно визначена і очікується отримання в майбутньому економічних вигод, пов'язаних з його використанням. Зобов'язання відображається у балансі, якщо його оцінка може бути достовірно визначена та існує ймовірність зменшення економічних вигод у майбутньому внаслідок його погашення. Власний капітал відображається в балансі одночасно з відображенням активів або зобов'язань, які призводять до його зміни. Оцінка та подальше розкриття окремих статей балансу в примітках до звітності здійснюються згідно з відповідними МСФЗ.

Рівень суттєвості обраний Товариством та зафіксований в його обліковій політиці встановлений на рівні 10% від валюти балансу.

Межею суттєвості є для:

- окремих об'єктів обліку, що належать до активів, зобов'язань та власного капіталу підприємства, 5 % підсумку всіх активів, зобов'язань і власного капіталу відповідно;
- окремих видів доходів і витрат - 2 % чистого прибутку (збитку) підприємства;
- проведення переоцінки або зменшення корисності об'єктів основних засобів відхилення залишкової вартості від їхньої справедливої вартості у розмірі 10 % такого відхилення;
- визначення подібних активів - різниця між справедливою вартістю об'єктів обміну не повинна перевищувати 10%;
- статей фінансової звітності – 500 грн.

Звіт про сукупний дохід передбачає подання витрат, визнаних у прибутку або збитку, за класифікацією оснований на методі «функції витрат» або «собівартості реалізації», згідно з яким, витрати класифікують відповідно до їх функцій як частини собівартості чи наприклад витрат на збут або адміністративну діяльність.

Рівень суттєвості обраний Товариством та зафіксований в його обліковій політиці встановлений на рівні 10% від доходу від будь-якої діяльності Товариства.

Представлення грошових потоків від операційної діяльності у Звіті про рух грошових коштів здійснюється із застосуванням прямого методу, згідно з яким розкривається інформація про основні класи надходжень грошових коштів чи виплат грошових коштів. Інформація про основні види грошових надходжень або виплат формується на підставі облікових записів Товариства.

Товариство здійснює бухгалтерський облік в національній валюті.

Операції відображаються в тому звітному періоді, в якому вони були здійснені, незалежно від дати руху коштів за ними.

Облікова політика Товариства ґрунтується на наступних основних принципах бухгалтерського обліку:

- повне висвітлення;
- превалювання сутності над формою;
- автономність;
- обачність;
- безперервність;
- нарахування та відповідність доходів і витрат;
- послідовність;
- історична (фактична) собівартість.

Облікова політика Товариства враховує такі методи оцінки активів та зобов'язань:

- активи і зобов'язання мають бути оцінені та відображені в обліку таким чином, щоб не переносити існуючі фінансові ризики, які потенційно загрожують фінансовому становищу, на наступні звітні періоди.

Методи оцінки активів та зобов'язань, окремих статей звітності здійснюються у відповідності до вимог МСФЗ.

В основу облікової політики Товариства, на підставі якої складалась річна фінансова звітність, покладено наступні оцінки окремих статей активів та зобов'язань:

- активи і зобов'язання обліковуються за вартістю їх придбання чи виникнення (за справедливою вартістю).

- при обліку за первісною (історичною) вартістю активи визнаються за сумою фактично сплачених за них коштів, а зобов'язання – за сумою мобілізованих коштів в обмін на зобов'язання.

- при обліку за справедливою (ринковою) вартістю активи визнаються за тією сумою коштів, яку необхідно було б сплатити для придбання таких активів на час складання звітності, а зобов'язання – за тією сумою коштів, яка б вимагалася для проведення розрахунку у поточний час.

- приведення вартості активів у відповідність із ринковою здійснюється шляхом їх переоцінки.

Примітка 2.2 «МСФЗ 9 «Фінансові інструменти», МСБО 32 «Фінансові інструменти: подання», МСБО 39 «Фінансові інструменти: визнання та оцінка»

До фінансових інструментів Товариство відносить первинні (грошові кошти, цінні папери, дебіторська і кредиторська заборгованість по поточним операціям) та вторинні (деривативи) фінансові інструменти.

Первісна оцінка

Згідно з положеннями МСБО 39 «Фінансові інструменти: визнання та оцінка» при первісному визнанні фінансові інструменти оцінюються та відображаються за їх фактичною собівартістю, яка складається із справедливої вартості активів, зобов'язань або інструментів власного капіталу, наданих або отриманих в обмін на відповідний фінансовий інструмент, і витрат, які безпосередньо пов'язані з придбанням або вибуттям фінансового інструмента (комісійні, обов'язкові збори та платежі при передачі фінансових інструментів тощо). Під час первісного визнання фінансових інструментів Товариство присвоює їм відповідну категорію і потім може перекласифікувати у деяких випадках, зазначених нижче.

Дата визнання

Всі стандартні операції з купівлі-продажу фінансових інструментів відображаються на дату операції, тобто на дату, коли Товариство стає стороною договору щодо відповідного фінансового інструменту. До стандартних операцій з купівлі-продажу відносяться операції з купівлі або продажу фінансових активів, в рамках яких передбачається передача активів у строки, встановлені законодавством або прийняті на ринку.

Критерії визнання

Перший критерій визнання: Контрольованість Товариством ресурсів.

Наявність активів суб'єкта господарювання є результатом минулих операцій або інших подій. Суб'єкти господарювання, як правило, отримують активи шляхом їх придбання. Таким чином, придбані у минулому цінні папери контролюються Товариством, оскільки здатність суб'єкта господарювання контролювати ресурси, як правило, визначається юридичними правами, включаючи право власності на цінні папери та права за цінними паперами (право на отримання доходу у вигляді дивідендів або процентів, право на отримання відшкодування у разі банкрутства або припинення емітента з інших підстав, право на участь у управлінні справами емітента та ін.).

Другий критерій визнання: Можливість отримання від ресурсів економічних вигод у майбутньому.

Майбутні економічні вигоди, втілені в активах, можуть надходити до суб'єкта господарювання різними шляхами. Наприклад, актив можна (невиключний перелік):

- а) продати;
- б) обміняти на інші активи;
- в) використати для погашення заборгованості;

- г) розподілити між власниками суб'єкта господарювання;
- г) використати як об'єкт застави;
- д) отримати дохід у вигляді дивідендів або процентів (у разі, коли активом є цінні папери),
- е) отримати майнове або грошове відшкодування вартості цінного паперу внаслідок викупу його емітентом.

Наступна оцінка фінансових інструментів

На кожну наступну після визнання дату балансу фінансові активи оцінюються за їх справедливою вартістю, крім:

- дебіторської заборгованості, що не призначена для перепродажу;
- фінансових інвестицій, що утримуються Товариством до їх погашення;
- фінансових активів, справедливу вартість яких неможливо достовірно визначити;
- фінансових інвестицій та інших фінансових активів, щодо яких не застосовується оцінка за справедливою вартістю.

На кожну наступну після визнання дату балансу збільшення або зменшення балансової вартості фінансових інструментів, які не є об'єктом хеджування та оцінюються за справедливою вартістю, визнається іншими доходами або іншими витратами.

Балансова вартість фінансових активів, щодо яких не застосовується оцінка за справедливою вартістю, переглядається щодо можливого зменшення корисності на кожну дату балансу на основі аналізу очікуваних грошових потоків.

Сума втрат від зменшення корисності фінансового активу визначається як різниця між його балансовою вартістю та теперішньою вартістю очікуваних грошових потоків, дисконтованих за поточною ринковою ставкою відсотка (ефективною відсотковою ставкою) на подібний фінансовий актив, з визнанням цієї різниці іншими витратами звітного періоду. Дисконтування не використовується, коли ефект від дисконтування є несуттєвим.

Розкриття справедливої вартості не вимагається у випадках, коли балансова вартість є прийнятним наближенням до справедливої вартості, таких як короткострокова дебіторська і кредиторська заборгованість, або для інструментів, чия справедлива вартість не може бути достовірно оцінена.

Фінансові зобов'язання оцінюються за амортизованою собівартістю, крім фінансових зобов'язань, призначених для перепродажу, і зобов'язань за похідними фінансовими інструментами.

Фінансові зобов'язання, призначені для перепродажу, і фінансові зобов'язання за похідними фінансовими інструментами (крім зобов'язання за похідним фінансовим інструментом, яке має бути погашеним шляхом передачі пов'язаного з ним інструмента власного капіталу) на кожну наступну після визнання дату балансу оцінюються за справедливою вартістю.

Зобов'язання за похідним фінансовим інструментом, яке має бути погашене шляхом передачі пов'язаного з ним інструмента власного капіталу, справедливу вартість якого на кожну наступну після визнання дату балансу не можна достовірно визначити, оцінюється за собівартістю.

Списання з балансу

Товариство списує фінансовий актив з балансу, якщо воно втрачає контроль за цим фінансовим активом або його частиною. Ознакою втрати контролю є повне виконання контракту, закінчення терміну прав вимоги або відмови від прав за цим контрактом.

Якщо при передачі фінансового активу іншому підприємству контроль не втрачається, то така операція відображається як позика під забезпечення, а право Товариства, яке передало актив, на його викуп не вважається похідним фінансовим інструментом.

Товариство, яке передало фінансовий актив, не втрачає контролю за ним і не списує його з балансу, якщо Товариство:

- а) має право викупити цей фінансовий актив, крім випадків, коли цей актив вільно обертається на ринку або коли на момент викупу викупна ціна дорівнює справедливій

вартості цього активу;

б) має право і зобов'язане викупити або погасити переданий фінансовий актив на умовах, які забезпечують його одержувачу дохід кредитора від фінансових активів, отриманих в обмін на переданий фінансовий актив. При цьому дохід кредитора не повинен суттєво (більш ніж на 10 відсотків) відрізнятись від того, який він міг би отримати за позикою Товариству, що передало актив, повністю забезпечену переданим активом;

в) зберігає за собою значну частину ризиків і вигід від права власності на переданий фінансовий актив, який не обертається вільно на ринку, шляхом своєї сукупний річний дохід з отримувачем цього активу або безумовного опціону на продаж. В останньому випадку утримувачем опціону є підприємство, яке отримало актив.

Товариство списує з балансу фінансове зобов'язання або його частину після його виконання, анулювання або закінчення терміну його дії.

Інструменти власного капіталу визнаються одночасно з визнанням фінансового активу і фінансового зобов'язання або зі списанням іншого інструмента власного капіталу.

Взаємозалік

Взаємозалік фінансових активів та зобов'язань з відображенням лише чистого сальдо у звіті про фінансовий стан здійснюється тільки за наявності юридично закріпленого права здійснювати згортання або наміру провести розрахунок шляхом взаємозаліку або реалізувати актив і одночасно погасити зобов'язання.

Перекласифікація фінансових активів

Фінансовий актив, класифікований як наявний для продажу, якщо він відповідає визначенню кредитів та дебіторської заборгованості, може бути перекласифікований у категорію кредитів та дебіторської заборгованості, якщо Товариство має намір і можливість утримувати даний актив у найближчому майбутньому або до погашення.

Фінансові інвестиції. Класифікація цінних паперів

Фінансові інвестиції (цінні папери) в основній діяльності Товариства як правило класифікуються як торгові цінні папери для продажу з переоцінкою через прибутки та збитки з метою отримання доходу (прибутку) від короткострокових коливань ринкових цін даних активів, входять до інвестиційного портфелю Товариства для короткострокових спекуляцій на ринку цінних паперів.

До торгових фінансових інвестицій відносяться ринкові цінні папери, тобто ті, що котуються на активному ринку і в будь-який момент можна знайти добровільних покупців та продавців, дольові цінні папери (акції), долгові цінні папери (облігації), ліквідна дебіторська заборгованість, ліквідні акції, придбані з метою спекуляції на ринку і т.п.

Товариство класифікує цінні папери в категорію «торгові цінні папери» за МСФЗ, якщо є намір продати їх на протязі 1 календарного року з дати придбання. Векселі класифікуються в категорію «торгові цінні папери» за МСФЗ, якщо вексель придбаний з метою перепродажу на протязі 1 календарного року з моменту придбання, інформація про фінансовий стан векселедавця (платника по векселю) публікується в засобах масової інформації та /або розкривається на web-сайтах, вексель не є простроченим у відповідності з вексельним законодавством.

Відповідальний працівник формує та документує мотивоване судження по цінним паперам та векселям.

У відповідності з МСБО 39 «Фінансові інструменти: визнання та оцінка» Товариство не визнає в бухгалтерському обліку та фінансовій звітності цінні папери, передані за договорами на брокерське обслуговування клієнтів. Дані активи обліковуються Товариством на позабалансових рахунках.

Цінні папери, що придбаваються Товариством в брокерській діяльності в якості комісіонера чи повіреного зараховуються на позабалансовий рахунок 024 або 026. Товари, передані на комісію, не вважаються реалізованими при передачі комісіонеру, тому ці операції не вважаються доходами Товариства, так само як і товари, прийняті на комісію не вважаються придбаними тому ці операції не вважаються витратами Товариства.

Цінні папери, що придбаваються Товариством в дилерській діяльності в якості дилера

зараховуються на балансовий рах.35.

Признання фінансової інвестиції

У відповідності з МСФЗ 39 фінансова інвестиція визнається у випадку якщо існує вірогідність, що Товариство отримає від неї економічні вигоди в майбутньому, вартість активу можна достовірно оцінити та в Товариства дійсно з'явилися права на отримання вигід.

Переведення цінних паперів із одної категорії в іншу

Фінансовий актив може бути переведений в іншу категорію за судженням відповідального працівника який формує та документує мотивоване судження по переводу але як правило цінні папери класифікуються як торгові цінні папери для продажу з переоцінкою через прибутки та збитки.

Первісна оцінка фінансових інвестицій

Фінансові інвестиції первісно оцінюються та відображаються у бухгалтерському обліку за собівартістю. Собівартість фінансової інвестиції складається з ціни її придбання відповідно до договору, комісійних винагород агентам, консультантам, брокерам та дилерам, мита, податків, зборів регулюючих органів та фондових бірж, обов'язкових платежів та інших витрат, безпосередньо пов'язаних з придбанням фінансової інвестиції.

Якщо придбання фінансової інвестиції здійснюється шляхом обміну на цінні папери власної емісії, то собівартість фінансової інвестиції визначається за справедливою вартістю переданих цінних паперів.

Якщо придбання фінансової інвестиції здійснюється шляхом обміну на інші активи, то її собівартість визначається за справедливою вартістю цих активів.

Оцінка фінансових інвестицій на дату балансу

Фінансові інвестиції (крім інвестицій, що утримуються Товариством до їх погашення або обліковуються за методом участі в капіталі) на дату балансу відображаються за справедливою вартістю.

Сума збільшення або зменшення балансової вартості фінансових інвестицій на дату балансу (крім інвестицій, що обліковуються за методом участі в капіталі) відображається у складі інших доходів або інших витрат відповідно у Звіті про прибутки та збитки.

Справедлива (ринкова ціна) визначається відповідно до такого алгоритму:

А) Фінансові інвестиції, які на дату балансу мають біржовий курс – перераховуються за біржовим курсом тієї біржі, на якій Товариство має найбільшу питому вагу в загальній кількості операцій на дату, що передуює дню, станом на який визначається ринкова вартість. Якщо таку біржу визначити неможливо, перераховується по середньозваженому курсу (середньоарифметичне значення розрахованих фондовими біржами біржових курсів), протягом останніх трьох місяців обігу, що передують дню, станом на який визначається ринкова вартість.

Б) Фінансові інвестиції, по яким були укладені контракти на купівлю-продаж за 1 місяць до або після звітної дати, оцінюються за ціною контрактів, як такою яка є ринковою (справедливою) – так зване «контрактне право». Ринкова ціна - це ціна, за якою фінансові інвестиції передаються іншому власнику за умови, що продавець бажає передати, а покупець бажає їх отримати на добровільній основі, обидві сторони є взаємно незалежними юридично та фактично, володіють достатньою інформацією про такі фінансові інвестиції, а також ціни, які склалися на ринку ідентичних (а за їх відсутності - однорідних) товарів (робіт, послуг) у порівняних економічних (комерційних) умовах.

В) Фінансові інвестиції, по яким не розраховується біржовий курс, протягом останніх трьох місяців обігу, що передують дню, станом на який визначається ринкова вартість, та ринкову вартість відповідно до п. Б встановити не вдалося, справедливу вартість визначають відповідно до законодавства про оцінку майна, майнових прав та професійну оціночну діяльність.

Г) Фінансові інвестиції, справедливу вартість яких достовірно визначити неможливо за пунктами А,Б,В, відображаються на дату балансу за їх собівартістю з урахуванням зменшення корисності інвестиції на основі аналізу очікуваних грошових потоків. Втрати від

зменшення корисності фінансових інвестицій відображаються у складі інших витрат з одночасним зменшенням балансової вартості фінансових інвестицій.

Фінансові інвестиції, що утримуються Товариством до їх погашення, відображаються на дату балансу за амортизованою собівартістю фінансових інвестицій.

Фінансові інвестиції в асоційовані і дочірні підприємства та в спільну діяльність зі створенням юридичної особи (спільного підприємства) на дату балансу відображаються за вартістю, що визначена за методом участі в капіталі (вартістю чистих активів), крім випадків, наведених у МСФЗ.

Зменшення балансової вартості фінансових інвестицій відображається в бухгалтерському обліку тільки на суму, що не призводить до від'ємного значення вартості фінансових інвестицій. Фінансові інвестиції, що внаслідок зменшення їх балансової вартості досягають нульової вартості, відображаються в бухгалтерському обліку у складі фінансових інвестицій за нульовою вартістю.

Оцінка та облік фінансових інвестицій здійснюються за кожною фінансовою інвестицією. Переоцінка фінансових інвестицій

Для попередження завищення оцінки активів та зобов'язань а також заниження оцінки зобов'язань та витрат, інвестиції переоцінюються та відображаються в балансі за справедливою ринковою вартістю. Різниця, що виникають в обліку за торговими цінними паперами відображаються через прибутки та збитки.

Показником справедливої вартості для ринкових фінансових інвестицій є ринкова ціна, для неринкових – ціна, що визначається за допомогою методу ефективної ставки проценту.

Товариство встановило періодичність переоцінки фінансових інвестицій щонайменше один раз на квартал при підготовці проміжної та річної фінансової звітності.

Покупка та продаж торгових цінних паперів, поставка яких повинна відбуватися в строк, встановлений законодавством для даного ринка і покупка і продаж яких регулюються по «стандартним контрактам» відображаються на дату поставки. В інших випадках такі операції відображаються як похідні фінансові інструменти до моменту настання першої за часом за умовами угоди дати валютування –або дати розрахунку або дати поставки.

Припинення визнання цінних паперів

Фінансові активи припиняються визнаватися в обліку, тобто списуються з балансу, в момент втрати Товариством контролю над активом або коли фінансова інвестиція не задовольняє критеріям визнання активом. Якщо при передачі активу, сторона що його передає зберігає контроль актив не належить до списання.

Списання фінансової інвестиції відбувається при:

-продажу, за умови переходу покупцеві прав, пов'язаних з фінансовими інвестиціями (прав на його продаж, на отримання доходів)

-безкоштовній передачі

-погашення, шляхом сплати боржником основної суми боргу та процентів за зобов'язанням

-внесення в статутний капітал іншого підприємства

Списання цінних паперів, обіг яких зупинено або обмежено

Цінні папери, обіг яких зупинено або обмежено, признаються активом, який перестав відповідати критеріям визнання активів (стає неможливим вчинення правочинів з такими цінними паперами, а зобов'язання емітента не скасовуються). Відповідно до визначення поняття активу, активи – ресурси, контрольовані Товариством в результаті минулих подій, використання яких, як очікується, приведе до отримання економічних вигід у майбутньому. Виходячи з визначення активу, законодавством встановлюються їхні основні ознаки (критерії визнання):

1. Контрольованість Товариством таких ресурсів.

2. Очікуваність отримання від ресурсів економічних вигід у майбутньому.

Зазначені критерії визнання повинні дотримуватись одночасно. З цінними паперами, обіг яких зупинено або обмежено, неможливе вчинення правочинів, тобто їх неможливо

продати, обміняти та розподілити. Якщо при цьому також не очікується отримання дивідендів або процентів від емітента або компанія-емітент цінних паперів є збитковою, це по суті означає неможливість отримання економічних вигод від таких цінних паперів і, відповідно, відсутність підстав для визнання їх активом. Тобто відсутній потенціал, який може сприяти надходженню (прямо або опосередковано) грошових потоків і їх еквівалентів до суб'єкта господарювання.

Примітки 2.3 «Визнання та оцінка окремих видів активів в Товаристві» МСБО 16 «Основні засоби»

Основні засоби в цілому відображені за первісною (історичною) вартістю за вирахуванням накопиченої амортизації та накопичених збитків від знецінення в разі їх наявності. Основні засоби обліковуються та відображаються у фінансовій звітності Товариства у відповідності з МСБО 16. Основними засобами Товариства є матеріальні активи, очікуваний строк використання яких більше 1 року. Первісна вартість основних засобів включає ціну придбання, непрямі податки, імпорتنі мита, які пов'язані з придбанням основних засобів і не підлягають відшкодуванню, витрати на установку та налагодження основних засобів, доставку, а також інші витрати, безпосередньо пов'язані з доведенням основних засобів до стану, у якому вони придатні до використання із запланованою метою. Первісна оцінка витрат з демонтажу і вивозу основного засобу і відновлення зайнятої території – ці зобов'язання оцінюються Товариством в рамках придбання активу або як результат діяльності протягом певного періоду часу.

Вартість заміни тих компонентів основних засобів, які визнаються окремо, капіталізується, а балансова вартість заміненних компонентів списується. Інші подальші витрати капіталізуються тільки в тих випадках, коли вони призводять до збільшення майбутніх економічних вигод від основного засобу. Всі інші витрати визнаються у звіті про фінансові результати у складі витрат у тому періоді, в якому вони понесені. Припинення визнання основних засобів відбувається після їх вибуття або в тих випадках, коли подальше використання активу, як очікується, не принесе економічних вигод. Прибуток і збитки від вибуття активів визначаються шляхом порівняння отриманих коштів та балансовою вартістю цих активів і визнаються у звіті про фінансові результати.

Основні засоби Товариства класифікують за такими групами (класами):

група 4 – машини та обладнання, з них: електронно-обчислювальні машини, інші машини для автоматичного оброблення інформації, пов'язані з ними засоби зчитування або друку інформації, пов'язані з ними комп'ютерні програми (крім програм, витрати на придбання яких визнаються роаялті, та або програм, які визнаються нематеріальним активом), ксерокси, інші інформаційні системи, комутатори, модулі, модеми, джерела безперебійного живлення та засоби їх підключення до телекомунікаційних мереж, телефони (в тому числі стільникові), мікрофони і рації, факси, радіостанції, обладнання зв'язку, вартість яких перевищує 6 000,00 грн.;

група 6 – інструменти, прилади, інвентар (меблі);

група 9 – інші основні засоби;

група 11 – малоцінні необоротні матеріальні активи.

Для визнання основних засобів, інших необоротних матеріальних активів та нематеріальних активів, визначення терміну їх корисного використання, визначення єдиних методологічних засад облікової політики необоротних активів і застосування методів оцінки та нарахування зносу створено технічну експертну комісію в складі керівників виробничих служб (відділів) Товариства.

Амортизація. Амортизація основних засобів починається з місяця, наступного за місяцем, коли такий актив стає придатним до використання. Амортизація нараховується з використанням прямолінійного методу шляхом списання вартості, яка амортизується протягом строку корисного використання активу. При введенні в експлуатацію встановлюються індивідуальні терміни корисного використання для окремих основних

засобів виходячи з дійсного стану таких об'єктів (будівлі та споруди 20-50 років, машини та устаткування 10-15 років, інструменти, прилади та інші основні засоби 4-8 років).

Строки використання основних засобів переглядаються у випадках:

- зміни економічних вигід від використання груп (видів) основних засобів – комісією;
- при капіталізації витрат (або при частковому списанню) окремого об'єкта основних засобів – робочою комісією.

Ліквідаційна вартість основних засобів визначається рівною нулю.

Протягом 2018 року строки корисного використання та методи амортизації не змінювалися.

Первісна вартість основних засобів збільшується на суму витрат (капіталізованих), пов'язаних з поліпшенням об'єкта (модернізація, добудова, дообладнання, реконструкція, заміна деталей тощо), що призводить до збільшення майбутніх економічних вигід, первісно очікуваних від використання об'єкта та продовжують термін його корисного використання.

Витрати на ремонт та технічне обслуговування, які не відповідають описаним вище критеріям капіталізації, а також на підтримання об'єкта в робочому стані, включаються в звіт про сукупний дохід за період, до якого вони відносяться.

Доходи чи витрати від вибуття основних засобів визначаються шляхом порівняння надходжень від реалізації та балансової вартості і включаються в інші доходи або витрати від звичайної діяльності.

Товариство може переоцінювати об'єкт основних засобів, якщо залишкова вартість цього об'єкта суттєво відрізняється від його справедливої вартості на дату балансу. У разі переоцінки об'єкта основних засобів на ту саму дату здійснюється переоцінка всіх об'єктів групи основних засобів, до якої належить цей об'єкт. Переоцінка здійснюється один раз на рік станом на 31 грудня при виникненні необхідності її проведення. Межу суттєвості для проведення переоцінки, а саме величину розриву між залишковою та справедливою вартістю основних засобів встановити на рівні 20 %.

Переоцінка основних засобів тієї групи, об'єкти якої вже зазнали переоцінки, надалі має проводитися з такою регулярністю, щоб їх залишкова вартість на дату балансу суттєво не відрізнялася від справедливої вартості.

Якщо у первинних документах, якими оформлюється придбання (виготовлення) основних засобів чи введення їх в експлуатацію безпосередньо не зазначається мета використання основного засобу (виробниче чи невиробниче використання), вважати, що основний засіб призначається для виробничого використання. У протилежному разі, якщо основний засіб призначається для невиробничого використання, про це обов'язково повинно бути зазначено у первинних документах, якими оформлюється придбання, виготовлення чи введення в експлуатацію таких невиробничих основних засобів.

МСБО 36 «Зменшення корисності активів»

Активи, термін експлуатації яких не обмежений, не амортизуються, але розглядаються щорічно на предмет знецінення. У разі наявності фактів знецінення активів, Товариство має застосовувати МСБО 36, що передбачає процедуру тестування на знецінення.

Активи, що амортизуються, аналізуються на предмет їх можливого знецінення в разі якихось подій або зміни обставин, які вказують на те, що відшкодування повної балансової вартості може стати неможливим. Збиток від знецінення визнається у сумі, на яку балансова вартість активу перевищує вартість його відшкодування. Вартість відшкодування активу – це його справедлива вартість за вирахуванням витрат на продаж або вартість використання, в залежності від того, яка з них вища. Нефінансові активи, що піддалися знеціненню, на кожну звітну дату аналізуються на предмет можливого сторнування знецінення.

МСБО 38 «Нематеріальні активи»

Нематеріальні активи обліковуються та відображаються у фінансовій звітності Товариства у відповідності з МСБО 38. Нематеріальні активи придбані окремо, первісно

визнаються за вартістю придбання. Нематеріальні активи визнаються як активи, що контролюються Товариством, не мають матеріальної форми, можуть бути ідентифіковані окремо від Товариства та використовуються протягом більше 1 року. Амортизація нематеріальних активів починається з місяця, наступного за місяцем, коли такий актив стає придатним до використання. Амортизація нараховується з використанням прямолінійного методу.

Якщо строк корисного використання відповідно до правостановлюючого документа не встановлено, такий строк становить 10 років безперервної експлуатації нематеріального активу. Не визнаються активом, а підлягають відображенню у складі витрат того звітного періоду, в якому вони були здійснені: витрати на дослідження; витрати на підготовку і перепідготовку кадрів; витрати на створення, реорганізацію та переміщення Товариства або його частини; витрати на підвищення ділової репутації Товариства, вартість періодичних видань тощо.

Інші необоротні матеріальні активи - матеріальні цінності, вартість яких становить до 6 000 грн. і термін використання більше одного року, обліковуються за первісною вартістю, яка складається з ціни придбання, мита, непрямих податків, що не підлягають відшкодуванню, та інших витрат безпосередньо пов'язаних з його придбанням та доведенням до стану, у якому він придатний для використання за призначенням.

МСБО 2 «Запаси»

Запаси матеріальних цінностей - господарські матеріали і малоцінні та швидкозношувані предмети оприбутковуються за фактичними цінами придбання – первісною вартістю, включаючи витрати на доставку, податки, збори та інші обов'язкові платежі (крім тих, що згодом відшкодовуються Товариству).

Облік запасів, здійснюється Товариством у відповідності до МСБО 2 «Запаси», згідно якого запаси – це активи, які:

- а) утримуються для продажу у звичайному ході бізнесу;
- б) перебувають у процесі виробництва для такого продажу або
- в) існують у формі основних чи допоміжних матеріалів для споживання у виробничому процесі або при наданні послуг.

Первісною вартістю запасів, що виготовляються власними силами Товариства, визнається їх собівартість. Первісна вартість запасів у бухгалтерському обліку не змінюється, крім випадків, передбачених стандартом. Протягом 9-ти місяців 2018 року малоцінними та швидкозношуваними предметами визнавались матеріальні цінності з терміном використання до 1 року.

Запаси обліковуються по однорідним групам (видам):

- товари
- основні та допоміжні виробничі запаси (канцелярські та офісні матеріали)
- незавершене виробництво
- готова продукція
- інше

Собівартість придбаних у третіх осіб запасів складається з вартості придбання та інших витрат, безпосередньо пов'язаних з їх придбанням. Товариство застосовує метод ФІФО оцінки запасів при їх вибутті або передачі у виробництво. Запаси відображаються у фінансовій звітності по найменшій з двох оцінок: собівартості або чистої вартості реалізації. Чиста вартість реалізації – це можлива ціна реалізації в ході звичайної діяльності Товариства за вирахуванням витрат на продаж. Чиста вартість реалізації визначається індивідуально для кожного найменування продукції з врахуванням маркетингової політики Товариства.

Дебіторська заборгованість

Дебіторська заборгованість - це договірні вимоги, що пред'являються покупцям та іншим особам на отримання грошових коштів, товарів або послуг, це фінансовий актив. Дебіторська заборгованість визнається у Звіті про фінансовий стан тоді і лише тоді, коли Товариство стає стороною контрактних відношень щодо цього інструменту. Для цілей фінансової звітності дебіторська заборгованість класифікується як **поточна** (отримання очікується протягом поточного року або операційного циклу) або як **довгострокова** (дебіторська заборгованість, яка не може бути класифікована як поточна). Дебіторська заборгованість класифікується як торгова дебіторська заборгованість (виникає за реалізовані протягом звичайної господарської діяльності товари та послуги) та неторгова (інша) дебіторська заборгованість. Первинне визнання дебіторської заборгованості відбувається по справедливій вартості переданих активів, яка дорівнює вартості погашення, тобто сумі очікуваних контрактних грошових потоків на дату оцінки..

В фінансовій звітності короткострокова дебіторська заборгованість оцінюється та відображається за чистою вартістю реалізації. Чиста вартість реалізації дебіторської заборгованості оцінюється враховуючи представлені знижки, повернення товарів та безнадійної заборгованості.

Довгострокова дебіторська заборгованість (крім відстроченого податку на прибуток) обліковується в залежності від її виду за амортизаційною або дисконтованою вартістю (амортизована собівартість із застосуванням методу ефективного відсотка).

Безнадійною визнається заборгованість, якщо існує впевненість у її неповерненні боржником і відповідає одному з відзнак:

- а) заборгованість за зобов'язаннями, щодо яких минув строк позовної давності;
- б) прострочена заборгованість померлої фізичної особи, за відсутності у неї спадкового майна, на яке може бути звернено стягнення;
- в) прострочена заборгованість осіб, які у судовому порядку визнані безвісно відсутніми, оголошені померлими;
- г) заборгованість фізичних осіб, прощена кредитором, за винятком заборгованості осіб, пов'язаних з таким кредитором, та осіб, які перебувають з таким кредитором у трудових відносинах, та осіб, які перебували з таким кредитором у трудових відносинах, і період між датою припинення трудових відносин таких осіб та датою прощення їх заборгованості не перевищує три роки;
 - прострочена понад 180 днів заборгованість особи, розмір сукупних вимог кредитора за якою не перевищує мінімально встановленого законодавством розміру безспірних вимог кредитора для порушення провадження у справі про банкрутство, а для фізичних осіб - заборгованість, що не перевищує 25 відсотків мінімальної заробітної плати (у розрахунку на рік), встановленої на 1 січня звітного податкового року (у разі відсутності законодавчо затвердженої процедури банкрутства фізичних осіб);
- д) актив у вигляді корпоративних прав або не боргових цінних паперів, емітента яких визнано банкрутом або припинено як юридичну особу у зв'язку з його ліквідацією;
- е) сума залишкового призового фонду лотереї станом на 31 грудня кожного року;
- є) прострочена заборгованість фізичної або юридичної особи, не погашена внаслідок недостатності майна зазначеної особи, за умови, що дії щодо примусового стягнення майна боржника не призвели до повного погашення заборгованості;
- ж) заборгованість, стягнення якої стало неможливим у зв'язку з дією обставин непереборної сили, стихійного лиха (форс-мажорних обставин), підтверджених у порядку, передбаченому законодавством;
- з) заборгованість суб'єктів господарювання, визнаних банкрутами у встановленому законом порядку або припинених як юридичні особи у зв'язку з їх ліквідацією;
- и) борг пробачено у т.ч. за умовами мирової
- і) подано позов до суду про стягнення заборгованості з контрагента, але суд його відхилив

Сумнівною визнається заборгованість за професійним судженням керівництва та бухгалтера, щодо якої існує невпевненість у її погашенні боржником, залежить від обставин

(боржник не виконує своїх зобов'язань у встановлений договором строк (більше 3 років), не відповідає на претензію або відхиляє її та інші).

Зменшення корисності активів для дебіторської заборгованості, яка є фінансовим активом, може бути **двома шляхами**: прямим списанням частини дебіторки на витрати або через попереднє створення резерву.

А) якщо Товариство приймає рішення не створювати резерв під знецінення фінансової дебіторки, списання суми знецінення боргу проводиться напряму **через витрати** за фактом знецінення без створення резерву,

Б) якщо Товариство приймає рішення по поточній дебіторській заборгованості, яка є фінансовим активом (крім придбаної заборгованості та заборгованості, призначеної для продажу), включати до підсумку балансу за чистою реалізаційною вартістю і для визначення чистої реалізаційної вартості на дату балансу обчислювати резерв під знецінення (аналог резерву сумнівних боргів).

Величина резерву сумнівних боргів визначається за одним із методів:

- застосування абсолютної суми сумнівної заборгованості;
- застосування коефіцієнта сумнівності.

Під різні види дебіторської заборгованості можуть застосовуватися різні методи розрахунку резерву.

Для визначення величини резерву аналізується заборгованість споживачів з терміном непогашення понад 12 місяців.

Нарахування суми резерву сумнівних боргів за звітний період відображається у звіті про фінансові результати у складі інших операційних витрат.

Виключення безнадійної дебіторської заборгованості з активів здійснюється з одночасним зменшенням величини резерву сумнівних боргів. У разі недостатності суми нарахованого резерву сумнівних боргів безнадійна дебіторська заборгованість списується з активів на інші операційні витрати. Сума відшкодування раніше списаної безнадійної дебіторської заборгованості включається до складу інших операційних доходів.

Поточна дебіторська заборгованість, щодо якої створення резерву сумнівних боргів не передбачено, у разі визнання її безнадійною списується з балансу з відображенням у складі інших операційних витрат.

Частина довгострокової дебіторської заборгованості, яка підлягає погашенню протягом дванадцяти місяців з дати балансу, відображається на ту саму дату в складі поточної дебіторської заборгованості.

Довгострокова дебіторська заборгованість, на яку нараховуються проценти, відображається в балансі за їхньою теперішньою вартістю. Визначення теперішньої вартості залежить від виду заборгованості та умов її погашення.

За методом застосування абсолютної суми сумнівної заборгованості величина резерву визначається на підставі аналізу платоспроможності окремих дебіторів та ґрунтується на професійному судженні бухгалтера та керівника Товариства, у зв'язку з чим вважається, що до моменту коли Товариство отримує інформацію, що свідчить про неплатоспроможність, платоспроможність дебіторів вважається доброю або задовільною і розмір резерву може приймати нульовий вираз. Товариство визначає величину резерву сумнівних боргів саме методом застосування абсолютної суми сумнівної заборгованості.

Специфіка діяльності

Дилерська діяльність - укладення торговцем цінними паперами цивільно-правових договорів від свого імені і за свій рахунок з метою перепродажу, крім випадків, передбачених законом.

Брокерська діяльність - укладення торговцем цінними паперами цивільно-правових договорів (зокрема договорів комісії, доручення) щодо цінних паперів від свого імені (від імені іншої особи), за дорученням і за рахунок іншої особи.

Торговець цінними паперами може виступати поручителем або гарантом виконання зобов'язань перед третіми особами за договорами, що укладаються від імені клієнта такого

торговця, отримуючи за це винагороду, що визначається договором торговця цінними паперами з клієнтом.

Торговець цінними паперами веде облік цінних паперів, грошових коштів окремо для кожного клієнта та окремо від цінних паперів, грошових коштів та майна, що перебувають у власності торговця цінними паперами, відповідно до вимог, установлених Національною комісією з цінних паперів та фондового ринку за погодженням з Міністерством фінансів України, а у випадках, установлених законодавством, - також з Національним банком України.

На грошові кошти та цінні папери клієнтів, що передаються торговцям цінними паперами по брокерським договорам, не може бути звернене стягнення за зобов'язаннями торговця цінними паперами, що не пов'язані із здійсненням ним функцій.

Грошові кошти та їх еквіваленти

Грошові кошти Товариства включають грошові кошти в банках (на поточних рахунках та депозити), готівкові кошти в касах, грошові документи та еквіваленти грошових коштів, що не обмежені у використанні. Відповідно до МСФЗ 13 «Оцінка справедливої вартості» грошові кошти та їх еквіваленти оцінюються за ринковим методом оцінки а саме справедливою вартістю, що дорівнює їх номінальній вартості. Первісна та подальша оцінка грошових коштів та їх еквівалентів в іноземній валюті здійснюється у функціональній валюті за офіційним курсом Національного банку України. у разі обмеження права використання коштів на поточних рахунках в банках (наприклад у випадку призначення НБУ в банківській установі тимчасової адміністрації) ці активи можуть бути класифіковані у складі не поточних активів. У випадку прийняття НБУ рішення про ліквідацію банківської установи та відсутності ймовірності повернення грошових коштів, визнання їх як активу припиняється і їх вартість відображається у складі збитків звітного року.

Операції в іноземній валюті під час первісного визнання відображаються у валюті звітності шляхом перерахунку суми в іноземній валюті із застосуванням валютного курсу на дату здійснення операції (дата визнання активів, зобов'язань, власного капіталу, доходів і витрат).

Сума авансу (попередньої оплати) в іноземній валюті, одержана від інших осіб у рахунок платежів для поставлення готової продукції, інших активів, виконання робіт і послуг, при включенні до складу доходу звітного періоду перераховується у валюту звітності із застосуванням валютного курсу на дату одержання авансу. У разі одержання від покупця авансових платежів в іноземній валюті частинами та відвантаження частинами покупцеві немонетарних активів (робіт, послуг) дохід від реалізації активів (робіт, послуг) визнається за сумою авансових платежів із застосуванням валютних курсів, виходячи з послідовності одержання авансових платежів.

МСБО 18 «Виручка» Визнання доходів

Дохід- це збільшення економічних вигід протягом облікового періоду у вигляді надходження чи збільшення корисності активів або у вигляді зменшення зобов'язань, результатом чого є збільшення чистих активів, за винятком збільшення, пов'язаного з внесками учасників. Тривалість операційного циклу на Товаристві - до підписання актів виконаних робіт, послуг, але не більше одного календарного року.

Критерії визнання доходу застосовуються окремо до кожної операції. Проте ці критерії потрібно застосовувати до окремих елементів однієї операції або до двох чи більше операцій разом, якщо це впливає із суті такої господарської операції (операцій).

Дохід (виручка) від реалізації товарів, робіт, послуг визнається в разі наявності всіх наведених нижче умов на основі принципу нарахування :

-покупцеві передані ризики й вигоди, пов'язані з правом власності на продукцію (товар, інший актив);

-Товариство не здійснює надалі управління та контроль за реалізованою продукцією (товарами, іншими активами);

-сума доходу (виручка) може бути достовірно визначена;
-є впевненість, що в результаті операції відбудеться збільшення економічних вигод Товариства, а витрати, пов'язані з цією операцією, можуть бути достовірно визначені.

- можна достовірно оцінити ступінь завершеності операції на кінець звітного періоду
- можна достовірно оцінити витрати, понесені у зв'язку з операцією, та витрати, необхідні для її завершення. Для оцінки ступеню завершеності операції використовується метод огляду виконаної роботи. Оцінку ступеня завершеності операції з надання послуг (виконання робіт) здійснюється шляхом вивчення ступеню виконаної роботи на дату балансу, якщо його можна достовірно оцінити, при цьому в бухгалтерському обліку доходи відображаються у звітному періоді підписання акта про надані послуги (виконані роботи). Оцінка ступеня завершеності операції з надання послуг проводиться шляхом вивчення виконаної роботи, визначенням питомої ваги обсягу послуг, наданих на певну дату, у загальному обсязі послуг, які мають бути надані, визначенням питомої ваги витрат, яких зазнає Товариство у зв'язку із наданням послуг, у загальній очікуваній сумі таких витрат. Сума витрат, здійснених на певну дату, включає тільки ті витрати, які відображають обсяг наданих послуг на цю саму дату.

Якщо послуги полягають у виконанні невизначеної кількості дій (операцій) за визначений період часу, то дохід визначається шляхом рівномірного його нарахування за цей період (крім випадків, коли інший метод краще визначає ступінь завершеності надання послуг).

Якщо дохід (виручка) від надання послуг не може бути достовірно визначений, то він відображається в бухгалтерському обліку в розмірі визначених витрат, що підлягають відшкодуванню.

Якщо дохід (виручка) від надання послуг не може бути достовірно оцінений і не існує імовірності відшкодування зазначених витрат, то дохід не визнається, а зазначені витрати визнаються витратами звітного періоду. Якщо надалі сума доходу буде достовірно оцінена, то дохід визнається за такою оцінкою.

Дохід від реалізації цінних паперів (які для Товариства є товаром) визнається тоді, коли фактично відбувся перехід від продавця до покупця значних ризиків, вигід та контроль над активами (право власності передано) та дохід відповідає всім критеріям визнання. У відповідності з МСБО 18, МСБО32 та МСБО39.

Особливих вимог визнання доходу від реалізації товарів відповідно з політикою Товариства не визначено. В разі надання Товариством послуг по виконанню робіт, обумовлених контрактом, протягом узгодженого періоду, доходи визнаються у тому звітному періоді, в якому надані послуги.

Дохід визнається у Звіті про прибутки та збитки за умови відповідності визначенню та критеріям визнання. Визнання доходу відбувається одночасно з визнанням збільшення активів або зменшення зобов'язання.

Не визнаються доходами такі надходження від інших осіб:

- Сума податку на додану вартість, акцизів, інших податків і обов'язкових платежів, що підлягають перерахуванню до бюджету й позабюджетних фондів.

- Сума надходжень за договором комісії, агентським та іншим аналогічним договором на користь комітента, принципала тощо.

-Сума попередньої оплати (авансу) в рахунок оплати продукції (товарів, робіт, послуг).

- Сума завдатку під заставу або в погашення позики, якщо це передбачено відповідним договором.

-Надходження, що належать іншим особам.

- Надходження від первинного розміщення цінних паперів.

-Сума балансової вартості валюти.

Визнані доходи класифікуються в бухгалтерському обліку за такими групами:

а) дохід (виручка) від реалізації продукції (товарів, робіт, послуг);

б) інші операційні доходи;

- в) фінансові доходи;
- г) інші доходи;
- д) надзвичайні доходи.

Визначений дохід (виручка) від реалізації продукції (товарів, робіт, послуг) не коригується на величину пов'язаної з ним сумнівної та безнадійної дебіторської заборгованості. Сума такої заборгованості визнається витратами Товариства згідно МСФЗ.

Процентний дохід визнається у тому періоді, до якого від належить виходячи з принципу нарахування та коли встановлено право на отримання. Дохід, який виникає в результаті використання активів Товариства іншими сторонами, визнається у вигляді процентів, роялті та дивідендів, якщо:

- імовірне надходження економічних вигод, пов'язаних з такою операцією;
- дохід може бути достовірно оцінений.

Такий дохід має визнаватися у такому порядку:

- проценти визнаються у тому звітному періоді, до якого вони належать, виходячи з бази їх нарахування та строку користування відповідними активами;
- роялті визнаються за принципом нарахування згідно з економічним змістом відповідної угоди;
- дивіденди визнаються у періоді прийняття рішення про їх виплату.

Визнання витрат

Витрати – це зменшення економічних вигід протягом облікового періоду у вигляді вибуття чи амортизації активів або у вигляді виникнення зобов'язань, результатом чого є зменшення чистих активів, за винятком зменшення, пов'язаного з виплатами учасникам. Тривалість операційного циклу на Товаристві - до підписання актів виконаних робіт, послуг, але не більше одного календарного року.

Витрати визнаються у Звіті про прибутки та збитки витратами певного періоду за умови відповідності визначенню та одночасно з визнанням збільшення зобов'язань або зменшення активів. Витрати, понесені у зв'язку з отриманням доходу, визнаються у тому ж періоді, що й відповідні доходи, для яких вони були здійснені. Витрати які не можливо прямо пов'язати з доходом певного періоду, відображаються у складі витрат того звітного періоду, в якому вони були здійснені.

Не визнаються витратами й не включаються до звіту про фінансові результати:

- Платежі за договорами комісії, агентськими угодами та іншими аналогічними договорами на користь комітента, принципала тощо.
- Попередня (авансова) оплата запасів, робіт, послуг.
- Погашення одержаних позик.
- Інші зменшення активів або збільшення зобов'язань, що не відповідають ознакам, наведеним у МСФЗ.
- Витрати, які відображаються зменшенням власного капіталу відповідно до МСФЗ.
- Балансова вартість валюти.

Склад витрат

Собівартість реалізованих товарів, робіт, послуг, класифікація адміністративних витрат і витрат на збут здійснюється згідно з МСФЗ. Бухгалтерський облік витрат ведеться з використанням рахунків класу 9. Перелік та склад статей калькулювання виробничої та податкової собівартості продукції (робіт, послуг) встановлюється на Товаристві окремим додатком до Положення про облікову політику, який складається на початку кожного року та має назву «Розподілення виробничих витрат та розрахунок собівартості послуг».

Собівартість реалізованої продукції (робіт, послуг) складається з виробничої собівартості продукції (робіт, послуг), яка була реалізована протягом звітного періоду, нерозподілених постійних загальновиробничих витрат та наднормативних виробничих витрат.

До виробничої собівартості продукції (робіт, послуг) включаються:

- прямі матеріальні витрати;

- прямі витрати на оплату праці;
- інші прямі витрати;
- змінні загальновиробничі та постійні розподілені загальновиробничі витрати.

Перелік і склад статей калькулювання виробничої собівартості продукції (робіт, послуг) установлюються Товариством.

До складу прямих витрат на оплату праці включаються заробітна плата та інші виплати робітникам, зайнятим у виробництві продукції, виконанні робіт або наданні послуг, які можуть бути безпосередньо віднесені до конкретного об'єкта витрат.

До складу інших прямих витрат включаються всі інші виробничі витрати, які можуть бути безпосередньо віднесені до конкретного об'єкта витрат, зокрема відрахування на соціальні заходи, амортизація інше.

До складу загальновиробничих витрат включаються:

- Витрати на управління виробництвом (оплата праці апарату управління, відрахування на соціальні заходи й медичне страхування, витрати на оплату службових відряджень персоналу тощо).

- Амортизація основних засобів загальновиробничого призначення.

- Амортизація нематеріальних активів загальновиробничого призначення.

- Витрати на утримання, експлуатацію та ремонт, страхування, операційну оренду основних засобів, інших необоротних активів загальновиробничого призначення.

- Витрати на вдосконалення технології й організації виробництва (оплата праці та відрахування на соціальні заходи працівників, зайнятих удосконаленням технології й організації виробництва, поліпшенням якості продукції, робіт, витрати матеріалів, купівельних комплектуючих виробів і напівфабрикатів, оплата послуг сторонніх організацій тощо).

- Витрати на опалення, освітлення, водопостачання, водовідведення та інше утримання виробничих приміщень.

- Витрати на обслуговування виробничого процесу (оплата праці загальновиробничого персоналу; відрахування на соціальні заходи, медичне страхування робітників та апарату управління виробництвом; витрати на здійснення технологічного контролю за виробничими процесами та якістю продукції, робіт, послуг).

- Витрати на охорону праці, техніку безпеки і охорону навколишнього природного середовища.

- Інші витрати.

Загальновиробничі витрати поділяються на постійні і змінні.

До змінних загальновиробничих витрат належать витрати на обслуговування і управління виробництвом, що змінюються прямо (або майже прямо) пропорційно до зміни обсягу діяльності. Змінні загальновиробничі витрати розподіляються на кожен об'єкт витрат з використанням бази розподілу (годин праці, заробітної плати, обсягу діяльності, прямих витрат тощо), виходячи з фактичної потужності звітного періоду.

До постійних загальновиробничих витрат відносяться витрати на обслуговування і управління виробництвом, що залишаються незмінними (або майже незмінними) при зміні обсягу діяльності. Постійні загальновиробничі витрати розподіляються на кожен об'єкт витрат з використанням бази розподілу (годин праці, заробітної плати, обсягу діяльності, прямих витрат тощо) при нормальній потужності. Нерозподілені постійні загальновиробничі витрати включаються до складу собівартості реалізованої продукції (робіт, послуг) у періоді їх виникнення. Загальна сума розподілених та нерозподілених постійних загальновиробничих витрат не може перевищувати їх фактичну величину.

Перелік і склад змінних і постійних загальновиробничих витрат установлюються Товариством.

Витрати, пов'язані з операційною діяльністю, які не включаються до собівартості реалізованої продукції (товарів, робіт, послуг), поділяються на адміністративні витрати, витрати на збут та інші операційні витрати.

До адміністративних витрат відносяться такі загальногосподарські витрати, спрямовані на обслуговування та управління Товариством:

- загальні корпоративні витрати (організаційні витрати, витрати на проведення річних зборів, представницькі витрати тощо);

- витрати на службові відрядження і утримання апарату управління Товариством та іншого загальногосподарського персоналу;

- витрати на утримання основних засобів, інших матеріальних необоротних активів загальногосподарського використання (операційна оренда, страхування майна, амортизація, ремонт, опалення, освітлення, водопостачання, водовідведення, охорона);

- винагороди за професійні послуги (юридичні, аудиторські, з оцінки майна тощо);

- витрати на зв'язок (поштові, телеграфні, телефонні, телекс, факс тощо);

- амортизація нематеріальних активів загальногосподарського використання;

- витрати на врегулювання спорів у судових органах;

- податки, збори та інші передбачені законодавством обов'язкові платежі (крім податків, зборів та обов'язкових платежів, що включаються до виробничої собівартості продукції, робіт, послуг);

- плата за розрахунково-касове обслуговування та інші послуги банків, а також витрати, пов'язані з купівлею-продажем валюти;

- інші витрати загальногосподарського призначення.

Витрати на збут включають такі витрати, пов'язані з реалізацією (збутом) продукції (товарів, робіт, послуг):

- оплата праці та комісійні винагороди продавцям, торговим агентам та працівникам підрозділів, що забезпечують збут;

- витрати на рекламу та дослідження ринку (маркетинг);

- витрати на передпродажну підготовку товарів, робіт, послуг;

- витрати на відрядження працівників, зайнятих збутом;

- витрати на утримання основних засобів, інших матеріальних необоротних активів, пов'язаних зі збутом продукції, товарів, робіт, послуг (операційна оренда, страхування, амортизація, ремонт, опалення, освітлення, охорона);

- інші витрати, пов'язані зі збутом продукції, товарів, робіт, послуг.

До інших операційних витрат включаються:

- витрати на дослідження та розробки відповідно до МСФЗ

- собівартість реалізованих виробничих запасів, яка для цілей бухгалтерського обліку складається з їх облікової вартості та витрат, пов'язаних з їх реалізацією;

- сума безнадійної дебіторської заборгованості та відрахування до резерву сумнівних боргів;

- втрати від операційної курсової різниці (тобто від зміни курсу валюти за операціями, активами і зобов'язаннями, що пов'язані з операційною діяльністю Товариства);

- втрати від знецінення запасів;

- нестачі й втрати від псування цінностей;

- визнані штрафи, пеня, неустойка;

- інші витрати операційної діяльності.

Витрати операційної діяльності групуються за такими економічними елементами:

- матеріальні затрати;

- витрати на оплату праці;

- відрахування на соціальні заходи;

- амортизація;

- інші операційні витрати.

До фінансових витрат відносяться витрати на проценти (за користування кредитами отриманими, за облігаціями випущеними, за фінансовою орендою тощо) та інші витрати Товариства, пов'язані із запозиченнями (крім фінансових витрат, які включаються до собівартості кваліфікаційних активів відповідно до МСФЗ).

Втрати від участі в капіталі є збитками від інвестицій в асоційовані, дочірні або спільні підприємства, які обліковуються методом участі в капіталі.

До складу інших витрат включаються витрати, які виникають під час звичайної діяльності (крім фінансових витрат), але не пов'язані безпосередньо з виробництвом та/або реалізацією продукції (товарів, робіт, послуг). До таких витрат належать:

- втрати від зменшення корисності необоротних активів;
- втрати від безоплатної передачі необоротних активів;
- втрати від неопераційних курсових різниць;
- сума уцінки необоротних активів і фінансових інвестицій;
- витрати на ліквідацію необоротних активів (розбирання, демонтаж тощо);
- залишкова вартість ліквідованих (списаних) необоротних активів;
- інші витрати звичайної діяльності.

Податки на прибуток визнаються витратами згідно з МСФЗ.

Надзвичайні витрати включаються до фінансової звітності за вирахуванням суми, на яку зменшується податок на прибуток від діяльності Товариства внаслідок збитків від надзвичайних подій.

До «Витрат майбутніх періодів» відносяться раніше сплачена орендна плата за майбутні періоди, суми за підписку періодичних видань, раніше сплачені рекламні послуги та суми страхових платежів, вартість торгових патентів, вартість строкових ліцензій та інших спеціальних дозволів, а також всі інші витрати, що стосуються наступного облікового періоду.

На Товаристві використовуються передбачені діючими законодавчими актами граничні норми добових на службові відрядження, гранична величина розрахунків готівкою, терміни подачі звіту про використання коштів, тощо.

МСБО 23 «Витрати на позики»

Товариство для складання фінансової звітності застосовує базовий підхід до обліку по займах, кредитах, позиках відповідно до МСБО 23. Витрати по займах (процентні та інші витрати понесені у зв'язку з залученням займів) визнаються в якості витрат того періоду, в якому понесені з відображенням у звіті про фінансові результати або капіталізуються в залежності від цільового призначення.

МСБО 37 «Забезпечення, умовні зобов'язання та умовні активи»

Облік та визнання зобов'язань та резервів Товариства відбувається відповідно до МСБО 37.

Зобов'язання визнається, якщо його оцінка може бути достовірно визначена та існує ймовірність зменшення економічних вигод у майбутньому внаслідок його погашення. Якщо на дату балансу раніше визнане зобов'язання не підлягає погашенню, то його сума включається до складу доходу звітного періоду. З метою бухгалтерського обліку зобов'язання поділяються на: довгострокові; поточні; забезпечення; непередбачені зобов'язання; доходи майбутніх періодів.

Зобов'язання Товариства класифікуються як довгострокові (строк погашення більше 12 місяців) та поточні (строк погашення до 12 місяців).

Довгострокові зобов'язання (крім відстрочених податків на прибуток) відображаються в залежності від виду або по амортизаційній або по дисконтованій вартості. До довгострокових зобов'язань належать: довгострокові кредити банків; інші довгострокові фінансові зобов'язання; відстрочені податкові зобов'язання; інші довгострокові зобов'язання.

Зобов'язання, на яке нараховуються відсотки та яке підлягає погашенню протягом дванадцяти місяців з дати балансу, слід розглядати як довгострокове зобов'язання, якщо первісний термін погашення був більше ніж дванадцять місяців, якщо в договорі немає пункту про можливість дострокового погашення зобов'язання, та до затвердження фінансової звітності існує угода про переоформлення цього зобов'язання на довгострокове.

Довгострокове зобов'язання за кредитною угодою (якщо угода передбачає погашення зобов'язання на вимогу кредитора (позикодавця) у разі порушення певних умов, пов'язаних з фінансовим станом позичальника), умови якої порушені, вважається довгостроковим, якщо:

- позикодавець до затвердження фінансової звітності погодився не вимагати погашення зобов'язання внаслідок порушення;
- не очікується виникнення подальших порушень кредитної угоди протягом дванадцяти місяців з дати балансу.

Довгострокові зобов'язання, на які нараховуються відсотки, відображаються в балансі за їх теперішньою вартістю. Визначення теперішньої вартості залежить від умов та виду зобов'язання. Якщо довгострокові зобов'язання без нарахування відсотків, розмір дисконту є несуттєвим допускається відображення довгострокової заборгованості за первісною вартістю.

Поточні зобов'язання – це зобов'язання, які відповідають одній або декільком нижченаведених ознак:

-Товариство сподівається погасити зобов'язання, або зобов'язання підлягають погашенню протягом 12 місяців після звітного періоду

-Товариство не має безумовного права відстрочити погашення зобов'язання протягом 12 місяців після звітного періоду

Поточні зобов'язання визнаються за умови відповідності визначенню і критеріям погашення зобов'язань. Поточні зобов'язання включають: короткострокові кредити банків; поточну заборгованість за довгостроковими зобов'язаннями; короткострокові векселі видані; кредиторську заборгованість за товари, роботи, послуги; поточну заборгованість за розрахунками з одержаних авансів, за розрахунками з бюджетом, за розрахунками з позабюджетних платежів, за розрахунками зі страхування, за розрахунками з оплати праці, за розрахунками з учасниками, за розрахунками із внутрішніх розрахунків; інші поточні зобов'язання.

Поточна кредиторська заборгованість обліковується та відображається в Балансі за первинною вартістю, яка рівняється справедливій вартості отриманих активів або послуг (за сумою погашення).

Товариство проводить переведення частини довгострокової кредиторської заборгованості до складу короткострокової, коли станом на дату Балансу за умовами договору до повернення частини боргу залишається менше ніж 365 днів.

Забезпечення створюється при виникненні внаслідок минулих подій зобов'язання, погашення якого ймовірно призведе до зменшення ресурсів, що втілюють в собі економічні вигоди, та його оцінка може бути розрахунково визначена. Забороняється створювати забезпечення для покриття майбутніх збитків від діяльності Товариства.

Забезпечення створюються для відшкодування наступних (майбутніх) операційних витрат на:

- виплату відпусток працівникам;
- додаткове пенсійне забезпечення;
- виконання гарантійних зобов'язань;
- реструктуризацію, виконання зобов'язань при припиненні діяльності;
- виконання зобов'язань щодо обтяжливих контрактів тощо.

Суми створених забезпечень визнаються витратами (за винятком суми забезпечення, що включається до первісної вартості основних засобів відповідно МСФЗ).

Забезпечення для відшкодування витрат на реструктуризацію створюється у разі наявності затвердженого керівництвом Товариства плану реструктуризації з конкретними заходами, строками їх виконання та сумою витрат, що будуть зазанані, й після початку реалізації цього плану.

Сума забезпечення визначається за обліковою оцінкою ресурсів (за вирахуванням суми очікуваного відшкодування), необхідних для погашення відповідного зобов'язання, на дату балансу. Забезпечення для відшкодування витрат на реструктуризацію визначається за

сумою прямих витрат, які не пов'язані з діяльністю Товариства, що триває. Забезпечення довгострокових зобов'язань визнаються у сумі їх теперішньої вартості.

Забезпечення щодо обтяжливого контракту визначається в сумі неминучих витрат, пов'язаних з його виконанням. Сума неминучих витрат, пов'язаних з виконанням обтяжливого контракту, визначається за найменшою з двох величин: витрат на виконання контракту або витрат на сплату неустойки (штрафів, пені) за невиконання контракту. Витрати на виконання обтяжливого контракту оцінюються за різницею між витратами на його виконання і доходами (втратами) від виконання іншого контракту, укладеного з метою мінімізації втрат від виконання обтяжливого контракту.

Забезпечення використовується для відшкодування лише тих витрат, для покриття яких воно було створено.

Залишок забезпечення переглядається на кожну дату балансу та, у разі потреби, коригується (збільшується або зменшується). У разі відсутності ймовірності вибуття активів для погашення майбутніх зобов'язань сума такого забезпечення підлягає сторнуванню.

Непередбачені зобов'язання відображаються на позабалансових рахунках Товариства за обліковою оцінкою.

Товариство визнає в якості резерву – резерв відпусток, який формується щомісячно виходячи з фонду оплати праці та розрахункового оціночного коефіцієнта. Коефіцієнт розраховується виходячи з даних попередніх звітних періодів враховуючи поправки на інформацію звітного періоду.

Товариство може формувати резервний фонд на покриття непередбачених збитків по всіх статтях активів та позабалансових зобов'язань. Розмір відрахувань до резервного фонду має бути не менше 5 відсотків від прибутку Товариства до досягнення ними 25 відсотків розміру регулятивного капіталу Товариства.

Якщо внаслідок діяльності Товариства розмір регулятивного капіталу зменшився до суми, що є меншою, ніж розмір статутного капіталу, то щорічні відрахування до резервного фонду мають становити 10 відсотків чистого прибутку до досягнення ними розміру 35 відсотків від статутного капіталу Товариства.

Забезпечення визнаються у фінансовій звітності Товариства коли у нього є поточні юридичні або впливаючі з практики зобов'язання, що виникли в результаті минулих подій, для погашення яких, ймовірно вибуття ресурсів, що втілюють економічні вигоди і сума зобов'язань може бути достовірно оцінена. Забезпечення поділяються на забезпечення виплат працівникам та інші статті.

Товариство визнає умовні зобов'язання, виходячи з їх критеріїв визнання, враховуючи оцінку вірогідності їх виникнення та сум погашення, отриманих від експертів.

Умовні зобов'язання не визнаються у фінансовій звітності, вони розкриваються у примітках якщо ймовірний відтік ресурсів є суттєвим.

Умовні активи не визнаються у фінансовій звітності, але розкриваються у примітках до фінансової звітності в тій мірі, в якій ймовірно отримання Товариством економічних вигід.

МСБО 12 «Податки на прибуток».

Товариство є платником податку на прибуток на загальний підставах. Витрати з податку на прибуток визначаються та відображаються у фінансовій звітності Товариства відповідно до МСБО12. Податок на прибуток обчислюється виходячи з бухгалтерського фінансового результату (прибутку чи збитку). В Податковому обліку податок на прибуток обчислюється враховуючи/ не враховуючи різниці, передбачені ПКУ в залежності від суми доходу за останній рік за даними бухгалтерського обліку.

Сума податку на прибуток включає суму поточного податку за рік і суму відстроченого податку. Податок на прибуток відображається в складі прибутку або збитку в повному обсязі, за винятком сум, що відносяться до операцій, відображених у складі іншого сукупного доходу, або до операцій із власниками, відображених безпосередньо на рахунках власних засобів, які, відповідно, входять в склад іншого сукупного прибутку або

безпосередньо в складі власних засобів. Поточний податок на прибуток розраховується виходячи з передбачуваного розміру оподаткованого прибутку за звітний період з урахуванням ставок по податку на прибуток, що діяли станом на звітну дату, а також суми зобов'язань, що виникли в результаті уточнення сум податку на прибуток за попередні звітні періоди. Відстрочений податок відображається у відношенні тимчасових різниць активів, що виникають між балансовою вартістю, активів і зобов'язань, що визначаються для цілей їх відображення в фінансовій звітності, і їх податковою базою. Відстрочений податок не визнається у відношенні наступних тимчасових різниць: різниці, пов'язані з відображенням у фінансовій звітності гудвіла та ті, що не зменшують базу оподаткування; різниці, що відносяться до активів чи зобов'язань, факт первісного визнання яких не впливає ні на бухгалтерський, ні на оподатковуваний прибуток. Величина відстроченого податку визначається виходячи зі ставок податку на прибуток, які будуть застосовуватися в майбутньому, у момент відновлення тимчасових різниць, ґрунтуючись на діючих або по суті введених у дію законах станом на звітну дату. Вимоги по відстроченому податку відображаються в тій мірі, у якій існує ймовірність того, що в майбутньому буде отриманий оподатковуваний прибуток, достатній для покриття тимчасових різниць, неприйнятих витрат по податках і невикористаних податкових пільг. Розмір вимог по відстроченому податку зменшується в тому розмірі, у якому не існує більше ймовірності того, що буде отримана відповідна вигода від реалізації податкових вимог.

У проміжній фінансовій звітності відстрочені податкові активи та відстрочені податкові зобов'язання наводяться у балансі в сумі зазначених активів і зобов'язань, що визначені на 31 грудня попереднього року без їх обчислення на дату проміжної фінансової звітності.

МСБО19 «Виплати працівникам»

Всі винагороди працівникам на Товаристві обліковуються як поточні у відповідності з МСБО19.

В процесі господарської діяльності Товариство сплачує обов'язкові внески до Пенсійного фонду України (у складі єдиного соціального внеску) та інші державні фонди соціального страхування за своїх працівників у розмірі, визначеному законодавством України. Також колективним договором на Товаристві зокрема та законодавством України передбачені виплати при звільненні працівників, короткострокові виплати, винагороди та премії. Виплати, які пов'язані з нарахуванням/використанням резервів є виплати по відпусткам. Інших виплат працівникам на Товаристві не передбачено.

МСБО 24 «Розкриття інформації про пов'язані сторони»

Сторони вважаються пов'язаними якщо перебувають під контролем або суттєвим впливом інших осіб при прийнятті фінансових чи операційних рішень, що визнано МСБО 24 «Розкриття інформації про пов'язані сторони», також пов'язаними сторонами вважаються підприємства і фізичні особи, які прямо або опосередковано здійснюють контроль над підприємством або суттєво впливають на його діяльність, а також близькі члени родини такої фізичної особи. При визначенні, чи є компанія пов'язаною стороною основна увага приділяється сутності відносин а не їх юридичній формі.

Операція з пов'язаною стороною – передача ресурсів, послуг або зобов'язань між суб'єктом господарювання, що звітує та пов'язаною стороною, незалежно від того, чи призначається ціна.

Політика управління ризиками.

Управління ризиками відіграє важливу роль в операційній діяльності Товариства, яке здійснюється в ході постійного процесу оцінки та визначення рівнів ризику, та засновано на системі внутрішнього контролю. В ході процесу стратегічного планування, керівництво Товариства також оцінює ризики ведення діяльності, такі як зміна середовища, технології

або зміна галузі. Керівництво Товариства розглядає та затверджує принципи управління кожним із зазначених ризиків.

Управління ризиком капіталу – Товариство управляє своїм капіталом для того, щоб забезпечити своє функціонування на безперервній основі, розширення бізнесу і, водночас, гарантувати максимальний прибуток учасникам шляхом оптимізації балансу власних та залучених коштів. Керівництво Товариства регулярно переглядає структуру капіталу. На основі результатів таких переглядів Товариство вживає заходів для підтримання балансу загальної структури капіталу за рахунок залучення нового боргу або погашення існуючої заборгованості.

Основні категорії фінансових інструментів – основними фінансовими зобов'язаннями Товариства є торгова кредиторська заборгованість, заборгованість по залученим грошовим коштам клієнтів по брокерським договорам, інші довгострокові зобов'язання та поточна заборгованість за довгостроковими зобов'язаннями. Основною метою цих фінансових інструментів є залучення фінансування для операційної діяльності Товариства. Товариство має різні фінансові активи. Такі як грошові кошти та їх еквіваленти, торгову дебіторську заборгованість.

Основними ризиками, які виникають при використанні фінансових інструментів Товариства є ринковий ризик, кредитний ризик та ризик ліквідності.

Кредитний ризик – являє собою ризик того, що споживач (клієнт) може не виконати своїх зобов'язань перед Товариством у строк, що може призвести до фінансових збитків у Товариства. Кредитний ризик Товариства головним чином пов'язаний з торговою дебіторською заборгованістю. Суми подаються за вирахуванням резерву на покриття збитків від сумнівної заборгованості, який розраховується керівництвом Товариства на основі попереднього досвіду та оцінки поточної економічної ситуації.

Ринковий ризик – це ризик того, що справедлива вартість майбутніх грошових потоків за фінансовими інструментами буде коливатися, внаслідок зміни ринкових цін. Ринкові ціни включають в себе наступні ризики: валютний ризик (виникає внаслідок можливості того, що зміни курсів валют будуть здійснювати негативний вплив на майбутні грошові потоки чи справедливу вартість фінансових інструментів), ризик зміни відсоткової ставки (виникає внаслідок можливості того, що зміни в процентних ставках негативно вплинуть на майбутні грошові потоки або справедливу вартість фінансових інструментів), інший ціновий ризик.

Ризик ліквідності – представляє собою ризик того, що Товариство не зможе погасити свої зобов'язання по мірі настання строків їхнього погашення у звичайних або непередбачених умовах. Позиція ліквідності Товариства контролюється та управляється. Товариство використовує процес детального бюджетування та прогнозування грошових коштів, облік і аналіз вимог і зобов'язань у розрізі контрактних термінів погашення, для того, щоб гарантувати наявність адекватних ресурсів для виконання своїх платіжних зобов'язань.

Примітка 3 «Суттєві облікові судження та оцінки»

Підготовка фінансової звітності згідно з МСФЗ, МСБО та тлумачень вимагає від керівництва формування суджень, оцінок та припущень, які впливають на застосування облікових політик, а також на елементи фінансової звітності - суми активів, зобов'язань, доходів та витрат, відображених у фінансовій звітності. Оцінки та пов'язані з ними припущення ґрунтуються на історичному (попередньому) досвіді та інших факторах, які вважаються обґрунтованими за існуючих обставин, результати яких формують основу суджень стосовно балансової вартості активів та зобов'язань, яка не є очевидною з інших джерел. Хоча ці оцінки ґрунтуються на найкращому розумінні керівництвом поточних подій та операцій, фактичні результати зрештою можуть суттєво відрізнятись від цих оцінок та розрахунків.

Під час підготовки цієї фінансової звітності керівництвом було зроблено наступні судження, оцінки та припущення в областях, де такі судження є особливо важливими, що

характеризуються високим рівнем складності, областях, в яких припущення і розрахунки мають велике значення для підготовки фінансової звітності за МСФЗ:

- 1) Товариство продовжуватиме свою діяльність на підставі принципу безперервності.
- 2) Жодний компонент бізнесу та/або група активів чи окремі активи не передбачені на продаж та не класифіковані як групи вибуття. Вся діяльність розглядається як діяльність, що продовжується, інформація з припиненої діяльності не наводиться.
- 3) Строки корисного використання довгострокових нефінансових активів є предметом судження, що ґрунтується на досвіді використання подібних активів; цілком зношені активи продовжують використовуватися та не можуть бути списаними з балансу, так як Товариство їх фактично використовує, підтримує робочий стан.
- 4) Резерви щорічних відпусток містять оціночні значення відповідно до методології, визначеної обліковою політикою.
- 5) Керівництво вважає, що застосування і розкриття щодо застосування справедливої вартості є достатнім і не вважає, що за межами фінансової звітності залишилася будь-яка суттєва інформація щодо застосування справедливої вартості, яка може бути корисною для користувачів фінансової звітності.
- 6) Оцінка приблизної справедливої вартості по фінансових активах та зобов'язаннях, що обліковуються не за справедливою вартістю, але розкриття справедливої вартості яких вимагається, містить припущення щодо їхньої справедливої вартості (передбачуваних майбутніх грошових потоків, існуючої економічної ситуації, ризиків, властивих різним фінансовим інструментам та інш.)
- 7) Облік фінансових активів в частині зменшення корисності містить ряд припущень та оцінок (наявність чи відсутність ознак знецінення, майбутні грошові потоки тощо).
- 8) Відстрочений податковий актив визнається в тій мірі, в якій існує ймовірність наявності оподаткованого прибутку, проти якого можуть бути використані тимчасові різниці і податкові збитки. Час утилізації/погашення відстрочених податкових активів та зобов'язань теж є припущенням, на підставі якого застосовуються відповідні майбутні ставки податку.
- 9) Товариством оцінено, що для тих активів/зобов'язань, що відображені в балансі як довгострокові (крім відстрочених податків), на відміну від поточних, відшкодування/погашення відбудеться більш ніж через дванадцять місяців (або операційного циклу) з дати балансу.
- 10) Товариством оцінено, що всі договори оренди, по яких воно виступає стороною, не містять ознак фінансової оренди та повинні класифікуватися як операційна оренда.
- 11) Аналіз чутливості та інші аналізи щодо управління ризиками містять припущення стосовно варіювання чинників та їхнього впливу на активи, зобов'язання, сукупних доходів та капітал.
- 12) Знецінення основних засобів відповідно до МСФЗ 36 «Знецінення активів» - Товариство переглянуло балансову вартість необоротних матеріальних активів (в основному основних засобів) для визначення ознак знецінення
- 13) Термін корисного використання основних засобів – Товариство переглянуло строки корисного використання на кінець фінансового року та не очікує відхилення від попередніх оцінок, зміни, що враховуються як зміни в облікових оцінках згідно з МСБО 8 «Облікові політики, зміни в облікових оцінках та помилки» не було
- 14) Резерв під сумнівну заборгованість – Товариство визначило створює чи не створює резерв під сумнівні борги для покриття можливих збитків та розрахувало відповідні суми
- 14) Товариством зроблено припущення про те, що судові справи, по яких воно виступає відповідачем, будуть виграні у судах усіх інстанцій.
- 15) Суттєвими елементами фінансової звітності є статті, що складають більше 10% валюти балансу.
- 16) Операцій, подій та умов до яких відсутні конкретні МСФЗ не було. У разі, якщо немає МСФЗ, який конкретно застосовується до операції, іншої події або умови, керівництво

застосовує судження під час розроблення та застосування облікової політики, щоб інформація була доречною для потреб користувачів для прийняття економічних рішень та достовірною.

Примітка 4 «Розкриття інформації по статтям, рекласифікація та подання іншої інформації»

4.1. МСБО 16 «Основні засоби» МСБО 38 «Нематеріальні активи»

За 2018 рік Товариство не придбавало основних засобів. Товариство використовує модель оцінки – собівартість. На Товаристві станом на початок та кінець 2018 року відсутні нематеріальні активи. Основні засоби, наведені в таблиці, належать Товариству, обмеження щодо володіння, користування та розпорядження відсутні, ці активи в заставу не надані. МСБО 36 «Зменшення корисності активів». Протягом 2018 року Товариство провело процедуру тестування активів на знецінення. Так як межу суттєвості для проведення переоцінки, а саме величину розриву між залишковою та справедливою вартістю активів Товариство встановило в наказі про облікову політику на рівні 20 %, а в результаті тестування встановлено, що межа не перевищена, Товариство прийняло рішення не переоцінювати активи.

Рух основних засобів представлений за класами таким чином, тис.грн.:

	Основні засоби	Всього
Станом на 01 січня 2018 року	4	4
Накопичена амортизація	3	3
Надходження	-	-
Введення в експлуатацію	-	-
Вибуття	-	-
Станом на 31 грудня 2018 року	4	4
Накопичена амортизація	4	4

Аналогічний період минулого року

	Основні засоби	Всього
Станом на 01 січня 2017 року	4	4
Накопичена амортизація	3	3
Надходження	-	-
Введення в експлуатацію	-	-
Вибуття	-	-
Станом на 31 грудня 2017 року	4	4
Накопичена амортизація	3	3

Нарахування амортизації основних засобів здійснюється щомісячно прямолінійним методом. Амортизація нараховується у відповідності до груп основних засобів і терміну корисного використання за кожним об'єктом основних засобів до досягнення балансової вартості об'єкта нульового значення.

При розрахунку амортизованої вартості ліквідаційна вартість ОЗ прирівнюється до нуля.

Всі класи основних засобів обліковуються за моделлю історичної собівартості за вирахуванням накопиченої амортизації та збитків від зменшення корисності (знецінення). Активів, класифікованих як утримуваних для продажу або груп вибуття не має. Припиненої діяльності протягом 2018 року не було. Основних засобів, переданих у заставу, або у забезпечення зобов'язань, у т.ч. третіх осіб, немає.

4.2. Довгострокова дебіторська заборгованість, тис.грн.

Станом на 01.01.2018 та 31.12.2018 року довгострокової заборгованості не обліковується.

4.3. МСФЗ 5 «Непоточні активи, утримувані для продажу та припинена діяльність»

Станом на 01.01.2017р., 31.12.2017р., 31.12.2018 р. Товариство не мало довгострокових активів, призначених для продажу, (груп вибуття) та не має діяльності, що припиняється або вже припинена.

4.4. Оборотні активи та дебіторська заборгованість.

Дебіторська заборгованість Класифікація дебіторської заборгованості здійснюється групуванням дебіторської заборгованості за строками її непогашення із встановленням коефіцієнта сумнівності для кожної групи. Коефіцієнт сумнівності встановлюється компанією, виходячи з фактичної суми безнадійної дебіторської заборгованості за попередні звітні періоди. Дебіторська заборгованість відображається в сумі, вказаній в рахунку, за мінусом резервів під сумнівні борги та під знецінення цієї заборгованості.

Станом на 31 грудня 2018 року оборотні активи за даними Товариства включають, тис.грн.:

I. Дебіторська заборгованість	Станом на 31.12.2017	Станом на 31.12.2018
Дебіторська заборгованість за товари, роботи, послуги	7 086	513
Інша поточна дебіторська заборгованість	14	4157
Дебіторська заборгованість за виданими авансами	10 087	56
Дебіторська заборгованість перед бюджетом	29	1
ВСЬОГО	17 216	4 727

Розкриття справедливої вартості не вимагається у випадках, коли балансова вартість є прийнятним наближенням до справедливої вартості, таких як короткострокова дебіторська і кредиторська заборгованість, або для інструментів, чия справедлива вартість не може бути достовірно оцінена.

Дебіторська заборгованість за товари, роботи, послуги складається із заборгованості за послуги Товариства як повіреного торгівця цінними паперами згідно Договорів доручень.

4.5. Грошові кошти та їх еквіваленти.

Грошові кошти на 31.12.2018 представлені коштами на рахунках в банку. Кошти в касі Товариства відсутні.

Грошові кошти та їх еквіваленти включають, тис.грн.:

	31.12.2017	31.12.2018
Поточні рахунки в банку		
гривні	37	149
валютні	-	-
Разом грошові кошти та їх еквіваленти	37	149

Облік грошових коштів і розрахунків грошовими коштами здійснюється згідно чинного законодавства стосовно касових операцій в готівковій формі та розрахункових операцій в безготівковій формі.

4.6. МСФЗ 9 «Фінансові інструменти», МСБО 32 «Фінансові інструменти: подання», МСБО 39 «Фінансові інструменти: визнання та оцінка»

Станом на 31.12.2018 року на депозитарному рахунку Товариства зберігаються 14 штук інвестиційних сертифікатів ЗНВПФ «Лайф Сайенс» ТОВ «КУА «Холдинг Груп», балансова вартість яких становить 0 грн. 14 штук інвестиційних сертифікатів ТОВ "КУА "Холдинг Груп" (ЗНВПФ "Лайф Сайенс"), які обліковуються у складі інвестицій, доступних для продажу, у сумі 18 773,00 грн, були уцінені до 0 грн. Причина переоцінки полягає в

тому, що вищевказані цінні папери стали заблокованими до продажу та ринок для зазначених цінних паперів став неактивним.

Станом на 31.12.2018 року на депозитарному рахунку Товариства зберігаються цінні папери, які обліковуються у складі інвестицій, доступних для продажу, у сумі 3602,00 тис.грн.

Відповідно до облікової політики Товариства періодичність переоцінки фінансових інвестицій встановлена щонайменше один раз на рік при підготовці проміжної або річної фінансової звітності.

4.6.1. Рівень ієрархії справедливої вартості, до якого належать оцінки справедливої вартості

З метою підвищення узгодженості та зіставності оцінок справедливої вартості та пов'язаного з ними розкриття інформації, МСФЗ 13 «Оцінка справедливої вартості» встановлено ієрархію справедливої вартості. При складанні фінансової звітності, виконуючи вимоги МСФЗ 13, Товариство розкриває наступну інформацію щодо застосованих рівнів ієрархії справедливої вартості :

Класи активів та зобов'язань, оцінених за справедливою вартістю	1 рівень (ті, що мають котирування, та спостережувані)		2 рівень (ті, що не мають котирувань, але спостережувані)		3 рівень (ті, що не мають котирувань і не є спостережуваними)		Усього	
	2017	2018	2017	2018	2017	2018	2017	2018
Дата оцінки	31.12.17	31.12.18	31.12.17	31.12.18	31.12.17	31.12.18	31.12.17	31.12.18
Інвестиційна нерухомість	0	0	0	0	0	0	0	0
Дебіторська заборгованість	0	0	17 216	4727	0	0	17 216	4727
Інвестиції доступні для продажу	0	3602	0	0	0	0	0	3602
Інвестиції, до погашення	0	0	0	0	0	0	0	0
Фінансова оренда	0	0	0	0	0	0	0	0

4.6.2. Переміщення між 1-м та 2-м рівнями ієрархії справедливої вартості

Станом на 31.12.2018 року, переведень між рівнями ієрархії не було.

4.7. Витрати майбутніх періодів.

До витрат майбутніх періодів відносяться витрати, здійснені за 2018 рік, які підлягають віднесенню на витрати в майбутніх звітних періодах. Таких витрат станом на 01.01.2017р., 31.12.2017 року, 31.12.2018 року не обліковувалося.

4.8.Капітал. Звіт про власний капітал за 2018 рік, тис.грн.

Товариство складає Звіт про власний капітал, де інформує про зміни у власному капіталі відповідно до МСБО. Звіт про зміни у власному капіталі за 2018 рік включає таку інформацію:

- загальний сукупний прибуток за період
- для нерозподіленого прибутку (непокритого збитку) вплив ретроспективного перерахунку, виконаного відповідно до МСБО 8
- для кожного компоненту власного капіталу, зіставлення вартості на початок і кінець періоду

Станом на 31.12.2018 року загальний розмір власного капіталу Товариства складає суму 7 660 тис. грн., з яких статутний капітал становить 7 500 тис. грн., нерозподілений прибуток 160 тис. грн. Статутний капітал сформований на 100% за рахунок вкладів учасників в грошовій формі. Статутний капітал сплачений засновниками у повному обсязі.

Протягом 2018 року відбулось збільшення статутного капіталу на 490 тис. грн. за рахунок нових внесків учасників у грошовій формі. Товариство нараховує дивіденди засновникам та визнає їх як зобов'язання на звітну дату тільки в тому випадку, якщо вони об'явлені до звітної дати включно. Протягом 2018 року дивіденди не об'являлися та не виплачувалися. Особливих прав, привілеїв або обмежень щодо частки немає.

I. Власний капітал	Станом на 31.12.2017	Станом на 31.12.2018
Зареєстрований (пайовий) капітал	7 010	7 500
Капітал у дооцінках	-	-
Додатковий капітал	-	-
Резервний капітал	-	-
Нерозподілений прибуток (непокритий збиток)	30	160
Неоплачений капітал	-	-
Усього за розділом I	7 040	7 660

Структура Статутного фонду та власники істотної участі станом на 31.12.2018 року виглядає наступним чином:

Зареєстрований (статутний) капітал	Доля, %	Сума, грн.
Юридичні особи		
відсутні	-	-
Фізичні особи – резиденти:		
Всього:	100,0%	7 500 000
з них власники істотної участі	-	-
які володіють часткою більше 10%	-	-
які володіють часткою до 10%	100,0%	7 500 000
Усього	100%	7 500 000

Нерозподілений прибуток (непокритий збиток).

За результатами 2018 року нерозподілений прибуток Товариства станом на 31.12.2018р. складає 160 тис.грн. Станом на 31.12.2017р. нерозподілений прибуток складав 30 тис.грн.

Прибутки за 2018 року виникли у зв'язку із наданням послуг від основного виду діяльності Товариства - здійснення діяльності з торгівлі цінними паперами (брокерська та дилерська діяльність) та надання інформаційно-консультаційних послуг.

Резервного капіталу, капіталу у дооцінках, додаткового капіталу станом на 31.12.2018 року Товариство не формувало.

4.9.Довгострокові та поточні зобов'язання, тис.грн.

Станом на 31.12.2018р. у Товариства відсутні довгострокові зобов'язання. Поточні зобов'язання Товариства характеризуються наступними даними:

Види заборгованості	31.12.2017	31.12.2018
Поточна кредиторська заборгованість за :		
товари, роботи ,послуги	15	273
розрахунками з бюджетом	1	12
розрахунками з оплати праці	5	
розрахунками зі страхування	1	
Інші поточні зобов'язання	63	2027

Поточна дебіторська заборгованість за одержаними авансами	10 128	75
Всього	10 213	2 387

Станом на 31.12.2018 р. поточні зобов'язання Товариства складаються з заборгованостей за отримані послуги з мето ведення основної статутної діяльності Товариства.

Термін погашення заборгованостей що включені до складу поточних зобов'язань за товари роботи послуги на звітну дату не настав. Станом на 31.12.2018р. прострочених зобов'язань не має.

Розкриття справедливої вартості не вимагається у випадках, коли балансова вартість є прийнятним наближенням до справедливої вартості, таких як короткострокова дебіторська і кредиторська заборгованість, або для інструментів, чия справедлива вартість не може бути достовірно оцінена.

4.10. МСБО 18 «Виручка» (Доходи). Звіт про сукупний дохід за 2018 рік

Доходи визнаються у тому періоді, коли вони були нараховані (за методом нарахування), витрати – також за методом нарахування, на підставі відповідності цим доходам. Доходи визнаються згідно з вимогами МСФЗ (IAS) 18 «Дохід». Зокрема, доходи від реалізації продукції (товарів) визнаються у разі задоволення всіх наведених далі умов: покупцеві передані суттєві ризики і винагороди, пов'язані з власністю; у підприємства не залишається ані подальша участь управлінського персоналу, ані ефективний контроль за проданою продукцією (товарами); суму доходу можна достовірно оцінити; ймовірно надходження економічних вигод, пов'язаних з операцією; та витрати, які були або будуть понесені у зв'язку з операцією, можна достовірно оцінити. Якщо в Товариства залишаються суттєві ризики щодо володіння, дохід не визнається. Дохід оцінюється за справедливою вартістю компенсації, яка була отримана або підлягає отриманню. Склад доходів прийнятий аналогічним складу відповідних доходів за П(С)БО 15 «Дохід», оскільки МСФЗ не надає вказівок стосовно складу доходів.

Доходи і витрати визнаються Товариством за таких умов:

- а) визнання реальної заборгованості за активами та зобов'язаннями Товариства;
- б) фінансовий результат операції, пов'язаної з наданням (отриманням) послуг, може бути точно визначений.

Доходи і витрати, що виникають у результаті операцій, визначаються договором між її учасниками або іншими документами, оформленими згідно з вимогами чинного законодавства України.

Доходи і витрати визнаються за кожним видом діяльності Товариства. Критерії визнання доходу і витрат застосовуються окремо до кожної операції. Кожний вид доходу і витрат відображається в бухгалтерському обліку окремо. У результаті використання активів Товариства іншими сторонами доходи визнаються у вигляді процентів, роялті. Проценти визнаються у тому звітному періоді, до якого вони належать, та розраховуються, виходячи з бази їх нарахування та строку користування відповідними активами або сум заборгованості Товариства. Умовою визнання процентів є імовірність отримання Товариством економічної вигоди.

Визнання доходів Товариством здійснюється за методом нарахування. Нарахування доходів (витрат) здійснюється з дати оформлення документа, що підтверджує надання (отримання) послуги, реалізації продукції (товарів).

Доходи і витрати Товариства відображаються в бухгалтерському обліку за рахунками класів 7 та 9. Залишки за рахунками доходів і витрат відображаються наростаючим підсумком за квартал та в кінці звітного періоду (кварталу) закриваються на рахунок 44 «Нерозподілені прибутки (непокріті збитки)».

	2017 рік, тис.грн.	2018 рік, тис.грн.
Чистий дохід від реалізації цінних паперів	22965	-
Дохід від комісійних винагород, консультативних послуг	116	2885

Всього	23 081	2885
Собівартість реалізованих цінних паперів	22 871	-
Адміністративні послуги	203	2724
Інші операційні доходи в т.ч.: дооцінка фін. інвестицій, %%банку	-	2
Інші доходи в т.ч.:	-	10006
Інші витрати в т.ч.:	-	9998
Інші операційні витрати: уцінка фінансових інвестицій безнадійна заборгованість штрафи інші	-	12
Податок на прибуток	4	29

За 2018 рік Товариство отримало доходів у загальному обсязі 12893 тис. грн. Інформація щодо всіх видів доходів та витрат відображена Товариством у Звіті про сукупний дохід за 2018 рік.

Загальний обсяг витрат за 2018 рік становить 12734 тис. грн., у т. ч. «Адміністративні витрати» становили 2724 тис. грн.

4.11. Адміністративні витрати.

	2017 рік, тис.грн.	2018 рік, тис.грн.
Заробітна плата	86	294
Нарахування на фонд заробітної плати	19	65
Разом витрати на персонал	105	359
Амортизація	-	-
Витрати за операційною орендою офісу	10	155
Вартість послуг та інші витрати	12	1730
Інші витрати (РКО, біржовий збір, депозитарні послуги та інші)	2	480
Разом інші витрати	98	2365
РАЗОМ АДМІНІСТРАТИВНІ ВИТРАТИ	203	2724

Товариством було понесено адміністративні витрати, які складаються з витрат пов'язаних зі сплатою різного виду послуг: зв'язку, зберігача цінних паперів, повірених торговців цінними паперами, професійних консультантів, оренди, навчання персоналу, зарплати, витрати з оплати біржового збору та інших.

МСБО 12 «Податки на прибуток».

Визнання витрат (доходів), активів та зобов'язань, пов'язаних з податком на прибуток здійснюється Товариством відповідно до МСБО 12 «Податки на прибуток».

Поточна ставка податку на прибуток у 2018 році складає 18% Товариство за 2017 рік мало дохід за даними бухгалтерського обліку менше 20 млн. грн. тому в податковому обліку не застосовує різниці, які коригують фінансовий результат. У 2017 році в Товариства не виникали ВПА (відстрочені податкові активи) чи ВПЗ (відстрочені податкові зобов'язання) так як тимчасові різниці, які виникали в попередніх роках у зв'язку з тим, що бухгалтерська база (БА) та податкова база (ПБ), які раніше відрізнялися на суми дооцінки/уцінки поточних фінансових інвестицій до справедливої вартості, за 2017 рік зрівнялися. Інших розбіжностей між БА та ПБ пов'язаних з встановленням різних строків експлуатації основних засобів, переоцінок, резервів та іншого не було.

Податкове законодавство – в даний час в Україні діє ряд законів і нормативних актів відносно різноманітних податків та зборів, які стягуються як державними так і місцевими органами влади. Податки, які застосовуються, включають податок на прибуток, нарахування на фонд заробітної плати, акциз та інші податки та збори. Закони, які регулюють ці податки часто змінюються, а їх положення часто нечіткі або не розроблені, існують різні точки зору відносно тлумачення правових норм, що викликає загальну невизначеність і створює підстави для конфліктних ситуацій. Ці факти створюють податкові ризики, значно перевищуючі ризики в країнах з більш розвиненими податковими системами.

Інтерпретації керівництвом Товариства законодавства застосовного до операцій та діяльності Товариства може бути оскаржена відповідними фіскальними органами. Події що відбувалися і відбуваються в Україні вказують на те, що податкові органи можуть зайняти більш жорстку позицію при інтерпретації законодавства та перевірці податкових розрахунків. Як наслідки можуть бути донараховані податки, пені, штрафи.

Як результат цього активи та операційна діяльність Товариства можуть підлягати ризику в разі будь-яких несприятливих змін у політичному та економічному середовищу. Така невизначеність може вплинути на вартість фінансових інструментів Товариства, втрати та резерви під знецінення а також на ринковий рівень цін на угоди.

Податкові ризики – ризики, що виникають у разі прийняття Товариством позицій щодо розрахунку податку на прибуток, та можуть бути оскаржені податковими органами і призвести до нарахування податків, штрафів, до зміни наявних податкових збитків чи прибутків, за оцінкою керівництва Товариства знаходяться у звичайних невизначених межах з низькою ймовірністю реалізації і тому фінансова звітність не містить резервів під податкові збитки.

4.12. Умовні активи та зобов'язання МСБО 37 «Забезпечення, умовні зобов'язання та умовні активи»

Судові справи – в ході своєї поточної діяльності Товариство за 2017 рік та 2018 рік не являлося об'єктом судових справ, розглядів, позовів та вимог та претензій.

На думку керівництва Товариства станом на 31 грудня 2018 року відповідні положення законодавства інтерпретовані їм коректно, вірогідність збереження фінансового положення, в якому знаходиться Товариство в зв'язку з податковим, валютним та митним законодавством, являється високою. Для тих випадків коли на думку керівництва Товариства, є значні сумніви в збереженні вказаного положення Товариства в фінансовій звітності визнані належні зобов'язання.

В процесі своєї господарської діяльності Товариство схильне до ряду ризиків, що притаманні як сфері професійної діяльності на ринку фінансових послуг, зокрема так і господарській діяльності в цілому. Загальна політика Товариства по управлінню ризиками націлена на мінімізацію потенційних наслідків для Товариства.

Система управління ризиками Товариства складається з сукупності визначених правил та процедур, спрямованих на виявлення, оцінку та управління ризиками діяльності з урахуванням її профілю ризиків (сукупності властивих їй видів ризику).

Система відповідних заходів із запобігання та мінімізації впливу ризиків складається з таких *елементів*:

- відділ управління ризиками (структурний підрозділ)
- внутрішній контроль/аудит (відповідальний працівник)
- корпоративне управління (організаційна структура, підпорядкування та функції посадових осіб та працівників, розподіл прав і обов'язків, правила та процедури прийняття рішень, щодо діяльності та контролю).

Серед ризиків Товариство визначає істотні ризики для нього, тобто реалізація яких буде мати істотний вплив на діяльність або фінансовий стан, визначає заходи щодо запобігання та мінімізації впливу. Товариство **істотним** для себе розглядає **кредитний, ринковий, операційний ризик та ризик ліквідності**.

Система управління ризиками розроблена та затверджена вищим органом управління, є внутрішнім документом, що регламентує функціонування та визначає профіль ризиків і систему заходів із запобігання та мінімізації впливу ризиків на діяльність Товариства, а також встановлює права, обов'язки та розподіляє відповідальність у процесі управління ризиками.

До ризиків, які можуть виникати при провадженні професійної діяльності на фондовому ринку належать такі їх види:

Загальний фінансовий ризику (ризик банкрутства) – ризик неможливості продовження діяльності товариства, яке може виникнути при погіршенні фінансового стану товариства, якості його активів, структури капіталу, при виникненні збитків від його діяльності внаслідок перевищення витрат над доходами

Операційний ризик – ризик виникнення збитків, які є наслідком недосконалої роботи внутрішніх процесів та систем товариства, її персоналу або результатом зовнішнього впливу. Операційний ризик включає ризик персоналу, інформаційно-технологічний ризик, правовий ризик.

Ризик втрати ділової репутації – ризик виникнення збитків, пов'язаних зі зменшенням кількості клієнтів або контрагентів товариства через виникнення у суспільстві несприятливого сприйняття товариства, зокрема її фінансової стійкості, якості послуг, що надаються, або її діяльності в цілому, який може бути наслідком реалізації інших ризиків

Стратегічний ризик – ризик виникнення збитків, які пов'язані з прийняттям неефективних управлінських рішень, помилками, які були допущені під час їх прийняття, а також з неналежною реалізацією рішень, що визначають стратегію діяльності та розвитку товариства

Кредитний ризик – ризик виникнення в товаристві фінансових втрат(збитків) внаслідок невиконання в повному обсязі або неповного виконання контрагентом своїх фінансових зобов'язань перед товариством відповідно до умов договору. Розмір збитків у цьому випадку пов'язаний із сумою невиконаного зобов'язання

Ринковий ризик – ризик виникнення фінансових втрат (збитків), які пов'язані з несприятливою зміною ринкової вартості фінансових інструментів у зв'язку з коливаннями цін на чотирьох сегментах фінансового ринку, чутливих до зміни відсоткових ставок: ринку боргових цінних паперів, ринку пайових цінних паперів, валютному ринку і товарному ринку. Ринковий ризик включає процентний ризик, пайовий ризик, валютний ризик, товарний ризик.

Ризик ліквідності – ризик виникнення збитків в товариства у зв'язку з неможливістю своєчасного виконання нею в повному обсязі своїх фінансових зобов'язань, не зазнавши при цьому неприйнятних втрат, внаслідок відсутності достатнього обсягу високоліквідних активів.

Особливим видом ризику є системний ризик – ризик виникнення збитків у значній кількості установ, який обумовлений неможливістю виконання ними своїх зобов'язань у зв'язку з невиконанням (несвоєчасним виконанням) зобов'язань однією установою внаслідок реалізації у неї кредитного ризику, ризику ліквідності або іншого ризику. Системний ризик несе загрозу порушення діяльності всієї фінансової системи.

Управління ризиками

Ризик персоналу як складової операційного ризику

Заходи для запобігання та мінімізації впливу ризику персоналу Товариства:

- виважена політика підбору кваліфікованих кадрів
- встановлення жорсткіших критеріїв відбору персоналу та додаткових вимог до кваліфікації та дисципліні
- проведення навчання та підвищення кваліфікації
- обмеження доступу до інсайдерської інформації та інформації з обмеженим доступом
- перевірка правомірності та безпомилковості проведення операцій
- чітке розмежування повноважень та обов'язків

-контроль за дотриманням визначених посадових інструкцій
-наявність таких інструкцій

-встановлення ефективних процедур вирішення конфліктів

Ризик інформаційно-технологічного впливу як складової операційного ризику

Заходи для запобігання та мінімізації впливу ризику ІТ

-використання надійних технічних, програмних, ІТ систем і засобів комунікації та зв'язку
-забезпечення безперебійного їх функціонування
-застосування засобів захисту інформації на всіх етапах обробки і зберігання
-дублювання та архівування інформації

організація контролю доступу до інформації та приміщень

Ризик правовий як складової операційного ризику

Заходи для запобігання та мінімізації впливу ризику правового

-чітке розмежування повноважень та відповідальності, регламентування
-своєчасне інформування про зміни у законодавстві та внутрішніх документах
-розробка типових форм та інших документів
-попередження порушень вимог нормативно-правових актів, шляхом аудиту(контролю)

Ризик втрати ділової репутації

Заходи для запобігання та мінімізації впливу ризику втрати репутації

-вибір виваженої бізнес-стратегії
-контроль за послідовним впровадженням цілей, завдань та управлінських рішень
-підвищення рівня кваліфікації керівників всіх рівнів
-забезпечення відповідності оперативних планів діяльності установи її цілям

Схильність Товариства до ризиків на кінець звітного періоду та інформація про концентрацію ризиків:

Управління капіталом

Капітал Товариства станом на 31.12.2018р. складається з власного капіталу, який належить засновнику в обсязі **7 660,0 тис. грн**, що включає в себе статутний капітал в обсязі **7 500,0 тис. грн.** та нерозподілений прибуток на **160 тис. грн.**

Товариство здійснює управління капіталом з метою досягнення наступних цілей:

- зберегти спроможність Товариства продовжувати свою діяльність так, щоб воно і надалі забезпечувало дохід для учасників Товариства та виплати іншим зацікавленим сторонам;
- забезпечити належний прибуток учасникам Товариства завдяки встановленню цін на послуги Товариства, що відповідають рівню ризику.

Товариство здійснює контроль за капіталом шляхом проведення аналізу суми власного капіталу та можливості її коригування.

Протягом 2018 року не було змін у підході Товариства до управління капіталом. Товариства до управління капіталом, керівництво Товариства здійснює огляд структури капіталу на щорічній основі.

Розрахунок вартості чистих активів Товариства:

Період	Активи	Зобов'язання	Вартість чистих активів (гр.1-гр.2)
2017 рік	17 253	10 213	7 040
2018 рік	10 047	2 387	7 660

Загальний фінансовий ризику (ризик банкрутства)

Заходи для запобігання та мінімізації впливу загального фінансового ризику (ризик банкрутства) Товариства:

-контроль за фінансовим станом товариства, якістю активів, структурою капіталу
-коригування у разі появи ознак погіршення

Ринкові ризики

Заходи для запобігання та мінімізації впливу ризику ринкового

-диверсифікація портфелю фінансових інструментів, чутливих до змін відсоткових ставок, за видами цінних паперів, строками погашення, емітентами, галузями

-хеджування активів, чутливих до зміни відсоткових ставок

Валютний ризик

Товариство не було схильне до валютного ризику станом на 31 грудня 2018 року, оскільки не мало жодних монетарних активів або зобов'язань деномінованих в іноземній валюті та не мало наслідків коливання курсів іноземних валют та золота.

Товарний ризик – поточний або майбутній прибуток Товариства **може** бути під негативним впливом змін ринкових цін на товари та послуги Товариства а також коливанням цін на похідні фінансові інструменти, базовим активом яких є товари.

Процентний та пайовий ризик – негативні наслідки коливання цін на боргові цінні папери та похідні фінансові інструменти процентної ставки, коливання цін на пайові цінні папери та похідні фінансові інструменти. базовим активом яких є такі цінні папери для Товариства на кінець звітного періоду **були досить суттєві**.

Кредитний ризик – Для Товариства основним фінансовим інструментом, схильним до кредитного ризику є **торгова та інша дебіторська** заборгованість. Компанія мінімізує свій кредитний ризик шляхом укладання угод з покупцями, що мають відповідні кредитні історії. Інші статті фінансової звітності не схильні до кредитного ризику. Не дивлячись на те, що платіжна здатність дебіторів Керівництво Товариства вважає, що **резерв** на покриття сумнівної заборгованості є достатнім для компенсації можливих збитків, пов'язаних з непогашенням сумнівної заборгованості. За 2018 рік резерв на покриття сумнівної заборгованості не створювався. Грошові кошти розміщуються в банках, які на момент відкриття рахунків мають мінімальний ризик дефолту та вважаються достатньо надійними.

Інші резерви за зобов'язаннями та платежами сума й термін по яким не визначені не створювалися, так як у Товариства **не було** поточного юридичного або конструктивного зобов'язання, що виникло внаслідок минулих подій, та існує ймовірність що для погашення такого зобов'язання знадобиться відтік ресурсів, які передбачають економічні вигоди, а суму цього зобов'язання можна розрахувати з достатнім ступенем точності.

Заходи для запобігання та мінімізації впливу ризику кредитного

-встановлення внутрішнього обмеження обсягу дебіторської заборгованості в активах Товариства

-диверсифікація структури дебіторської заборгованості

-аналіз платоспроможності контрагентів

-здійснення заходів щодо недопущення наявності в активах простроченої дебіторської заборгованості

Керівництво застосовує кредитну політику та здійснює постійний контроль за схильністю до кредитного ризику

Аналіз концентрація кредитного ризику за найбільшими контрагентами проведено.

Ризик ліквідності – ризик того, що у Товариства виникнуть труднощі з розрахунками за фінансовими зобов'язаннями, що здійснюються грошовими коштами або іншими фінансовими активами на кінець звітного періоду **незначний**. Поточної заборгованості крім заборгованості за користування кредитами у Товариства не має.

Заходи для запобігання та мінімізації впливу ризику ліквідності

-збалансованість активів за строками реалізації з зобов'язаннями за строками погашення

-утримання певного обсягу активів в ліквідній формі

-встановлення внутрішнього обмеження обсягу залучених коштів для фінансування діяльності

-збалансування вхідних та вихідних грошових потоків

-планування поточної ліквідності, розрахунки пруденційних нормативів щоденно

Розрахунок впливу зміни процентної ставки з використанням методу ефективного відсотку за фінансовими активами та зобов'язаннями не розраховувався, так як ці фінансові інструменти Товариство має намір реалізувати в найближчому майбутньому, очікуваний

термін реалізації не перевищує 1 рік, довгострокових кредитів та позик станом на 31.12.2018 року немає.

Назва показника	На 31.12.2017			На 31.12.2018		
	менше 1 року	від 1 до 2 років	від 2 до 5 років	менше 1 року	від 1 до 2 років	від 2 до 5 років
Фінансові активи, тис.грн.						
Поточні рахунки в банку	-	-	-	-	-	-
Гривні	37	-	-	149	-	-
Долари США	-	-	-	-	-	-
Дебіторська заборгованість за товари, роботи, послуги	7086	-	-	513	-	-
Дебіторська заборгованість за виданими авансами	10087	-	-	56	-	-
Інша поточна дебіторська заборгованість	43	-	-	4157	-	-
З нарахованих доходів	-	-	-	-	-	-
	На 31.12.2017			На 31.12.2018		
Фінансові зобов'язання, тис.грн.						
Кредиторська заборгованість за товари, роботи, послуги	15			273		
Аванси отримані	10 128			12		
Векселя видані	-	-	-	-	-	-
Кредити	-	-	-	-	-	-
Інші поточні зобов'язання	70	-	-	2027	-	-

Розрахунок впливу зміни процентної ставки з використанням методу ефективного відсотку за фінансовими активами та зобов'язаннями не розраховувався, так як умови кредитного договору не передбачають зміни кредитної ставки до кінця дії договору.

Товариство не має кредитів в іноземній валюті, оскільки розцінює цей кредитний ризик **як високий**.

За попередні періоди не було виявлено безнадійних або сумнівних боргів і тому необхідності в корегуваннях не було. На кожен звітну дату компанія оцінює рівень сумнівних боргів та робить корегування резерву сумнівних боргів. Забезпечення виплат персоналу не нараховуються.

4.13. Звіт про рух грошових коштів

Звіт щодо руху грошових коштів Товариства за звітний період складено за вимогами МСБО 7 «Звіт про рух грошових коштів» за прямим методом, згідно з яким розкривається інформація про основні класи валових надходжень грошових коштів чи валових виплат грошових коштів на нетто-основі. У звіті відображено рух грошових коштів від операційної та неопераційної (інвестиційної та фінансової) діяльності. Операційна діяльність - полягає в отриманні прибутку від звичайної діяльності Товариства, сума якого скоригована на придбання фінансових інвестицій, надання та отримання позик, втрати на оплату праці персоналу, сплату податків, відрахування на соціальні заходи та інші витрати.

Рух коштів від інвестиційної діяльності — це рух грошових коштів від купівлі-продажу цінних паперів.

Грошові потоки в іноземній валюті відсутні.

Грошових коштів, які є в наявності і які не доступні для використання Товариство не має.

Примітка 5 «Зміни облікової політики»

Фінансова звітність Товариства за 2018 рік представлена за звітною політикою у відповідності з МСФЗ. Відповідна інформація перерахована. Змін в обліковій політиці за поточний період чи на будь-який попередній період не було, тому впливу від змін (існуючого або потенційного) на майбутні звітні періоди не було.

Примітка 6 «МСБО 24 Розкриття інформації про операції з пов'язаними особами»

Пов'язаними особами для Товариства: є засновники та учасники емітента (крім акціонерів, які не є засновниками); особи, частка яких становить понад 10% у статутному капіталі Товариства; посадові особи Товариства та члени їхніх сімей; особи, що діють від імені Товариства за відповідним дорученням, або особи, від імені яких діє Товариство; особи, які відповідно до законодавства України контролюють діяльність Товариства; юридичні особи, що контролюються Товариством або разом з ним перебувають під контролем третьої особи; реєстратор, з яким підписано договір про обслуговування, його керівники та посадові особи.

Наведені нижче особи являють собою пов'язані сторони для Товариства:

Пов'язана сторона	Характер взаємовідносин	Наявність контролю
ТОВ «ФАРЛОНГ»	Учасник з пакетом 49,5% (до 09.10.2018 р)	можливість здійснювати вирішальний вплив на управління та/або діяльність Товариства шляхом прямого володіння часткою, що відповідає 49,5% відсотків статутного капіталу
Єльчик Максим Миколайович	Учасник, Директор	можливість здійснювати вирішальний вплив на управління та/або діяльність Товариства
Осипов Роман Євгенійович	Учасник, Директор	можливість здійснювати вирішальний вплив на управління та/або діяльність Товариства

За період з 01.01.2018 по 31.12.2018 у Товариства не виникали операції з вищевказаними пов'язаними особами.

Протягом звітного періоду Товариство не здійснювало операції з пов'язаними особами, які виходять за межі звичайної діяльності. Фінансово-господарські операції здійснювалися на звичайних умовах у звичайних цінах.

Заробітна плата, компенсації та інші додаткові виплати керівництву Товариства, іншому управлінському персоналу, за період з 01.01.2018 по 31.12.2018, становлять 58 560 грн. Заборгованості на кінець звітного періоду по заробітній платі немає. Компенсації, бонуси та інші додаткові виплати керівництву не здійснювалися.

Примітка 7. «Події після дати балансу»

Керівництво Товариства встановлює порядок, дату підпису фінансової звітності та осіб, що мають повноваження її підпису. При складанні фінансової звітності Товариство враховує події, що відбулися після звітної дати та відображає їх у фінансовій звітності відповідно до МСБО10. Корируючі події свідчать про умови, що існували на кінець звітного періоду, некорируючі – свідчать про умови, що виникли після закінчення звітного періоду. Товариство коригує показники фінансової звітності у разі якщо події після звітної дати є такими, що коригування показників є необхідним (пов'язані з підтвердженням або спростуванням обставин, існуючих на звітну дату а також оцінок і суджень керівництва, здійснених в умовах невизначеності й неповноти інформації станом на звітну дату). Товариство розкриває характер таких подій й оцінку їх фінансових наслідків або констатує неможливість такої для кожної суттєвої категорії не коригованих подій, що відбулися після звітної дати.

Примітка 8. «Затвердження фінансових звітів»

Товариство не складає консолідованої фінансової звітності, що оприлюднюються.

Ці фінансові звіти затверджені та допущені до публікації (оприлюднення) директором Товариства 11 лютого 2019 року.

**Директор
Головний бухгалтер**

**Осипов Р.Є.
Дорофєєв О.Ф.**

Примітка 8. «Затвердження фінансових звітів»

Товариство не складає консолідованої фінансової звітності, що оприлюднюються.

Ці фінансові звіти затверджені та допущені до публікації (оприлюднення) директором Товариства 11 лютого 2019 року.

**Директор
Головний бухгалтер**

A blue circular stamp with a textured background. The text inside the stamp includes "БТС БРОКЕР" in the center, "Ідентифікаційний номер" below it, and "ІНСТІТУТ * М.КІЇВ * УКРАЇНА * ТОВ" around the top edge. The stamp is partially obscured by a blue ink signature.

**Осипов Р.Є.
Дорофєєв О.Ф.**